

Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta
katedra sociální geografie a regionálního rozvoje

Charles University in Prague, Faculty of Science
Department of Social Geography and Regional Development

Doktorský studijní program: Regionální a politická geografie
Ph.D. study program: Regional and Political Geography

Autoreferát disertační práce
Summary of the Ph.D. thesis

Regiony v čase a prostoru: problém regionalizace
Regions through time and space: Problem of regionalization

RNDr. Michal Semian

Školitel/Supervisor: doc. RNDr. Pavel Chromý, Ph.D.
Školitel-konzultant/Supervisor-consultant: prof. RNDr. Martin Hampl, DrSc.
RNDr. Tomáš Kostecký, CSc.

Praha, 2016

ABSTRAKT

Předkládaná disertační práce vychází z paradigmatu nové regionální geografie, které se v geografickém myšlení prosazuje od 80. let 20. stol. Podstatou tohoto přístupu je pojetí regionu jako sociálního konstruktů, který je historicky kontingentním procesem. Region je tedy v čase vytvářen, reprodukován a posléze zaniká. Práce vychází z předpokladu, že prakticky v jakémkoliv území lze najít pluralitu regionů existujících v měnících se časoprostorových kontextech (s rozdílnými mechanismy konstruování i významy). Zjednodušeně se dá hovořit o pluralitě regionálních obrazů, které jsou na jedné straně vytvářeny regionálními aktéry za určitým účelem a na straně druhé jsou vnímány a reprodukovány obyvateli uvnitř i vně regionu ve snaze porozumět okolnímu světu a potřebě najít si ve světě své vlastní místo. Motivace pro vytváření obrazů regionu mohou být různé, od pouhé manifestace svého postavení v regionálním systému, přes snahu připoutat pozornost lidí až po snahu využít potenciál regionu k naplnění vlastních mocenských aj. cílů. Jednotlivé obrazy tak mohou být chápány jako určité vrstvy regionu. Na základě jejich syntézy lze hledat obecnou představu o regionu.

Práce přispívá do diskuse o konceptualizaci regionu, regionální identity a jejich vzájemném vztahu. Konkrétně se pak snaží ověřit možnosti provádět regionalizaci na základě analýzy obecné představy o regionu (regionálního povědomí lidí, pocitu sounáležitosti s regiony a diskurzu regionálních obrazů). Klíčové pro tuto práci tak není pouze vymezení a hodnocení regionů, ale především samotný proces formování, reprodukce a zániku regionů v čase. Práce navrhuje koncept regionu jako produktu sociálních vztahů, jehož podstatou je neustálá interakce tří dimenzí regionu: praktikování, (re)prezentace a představa regionu. Pro analytické potřeby práce dále navrhuje prolnutí tohoto konceptu s teorií institucionalizace regionu Anssi Paasiho. To umožňuje studovat region skrze tři základní tvary regionu: územní, symbolický a institucionální. Čtvrtý tvar (ukotvení regionu v regionálním systému) je de facto nahrazen interakcí tří dimenzí, která tak dává regionu identitu.

Dizertace je rozdělena do dvou částí. První představuje teoreticko-metodologickou diskuzi základních konceptů zejména z okruhu nové regionální geografie. Druhá je sestavena z osmi vybraných empirických studií, které jsou řazeny do následujících tematických okruhů: syntetizující články obecné povahy, empirické studie a články s přesahem k aplikacím. Potvrdilo se, že navržená koncepce regionalizace je komplexní a má své místo v přístupech nového regionalismu. Přesto ji nelze chápat jako univerzální odpověď na otázky spojené s konceptualizací regionu. Nalézt univerzální odpovědi není možné ani nezbytně nutné. Diskuse nad spleťtým fenoménem, kterým region bezesporu je, tak musí a budou pokračovat.

KLÍČOVÁ SLOVA:

nový regionalismus; regionalizace; regionální identita; institucionalizace regionu; sociální produkce regionu

---

ABSTRACT

The thesis is rooted in the new regional geography paradigm that gained strength in geographical thought since the 1980s. This approach is characterized by emphasizing the socially constructed nature of regions; thus, regions are scrutinized as a historically contingent process. A region is formed, reproduced and eventually disappears in time. The thesis works with the assumption that a plurality of regions, that exists in changing time-space contexts of different mechanisms and meanings, can be experienced *de facto* in any particular area. In simpler terms, it can be understood as a plurality of regional images produced on the one side by regional actors to fulfil their particular goals and on the other regional images produced by inhabitants in and outside the region in order to understand the outside world and position themselves within it. Motivation for the production of images can vary, from a simple manifestation of one position in the regional system, through the attempt to attract attention towards the region to exploitation of the regional potential in order to fulfil particular power-oriented aims. The general idea of a region can be sought throughout the synthesis of the many regional images that can be understood as somewhat layers of a region.

The thesis contributes to the discussion on the conceptualization of a region, regional identity and their mutual relation. In particular, it tries to verify the feasibility of regionalization based on the general idea of a region (regional consciousness of people, their sense of belonging and identity of a region). Thus, the key objective of this thesis is not only the delimitation and evaluation of regions, but also the very process of their formation, reproduction and disappearance in time. The thesis suggests the concept of region as a product of societal relations that is based on the constant interaction of three dimensions: practice, (re)presentation and idea of region. For analytical purposes it is possible to interlace this framework with Anssi Paasi's theory of the institutionalization of region. The region, thus, can be studied through three regional shapes: territorial, symbolic and institutional, while the fourth shape (embeddedness in regional system) is *de facto* substituted by the interaction of those three dimensions which gives the identity to the region.

The thesis is split into two parts: a theoretical and methodological discussion of key concepts, especially from the circle of new regional geography and a set of eight selected empirical studies. Studies are arranged in following thematic order: the general synthesizing papers; empirical papers; papers of a more applied character. It was confirmed that the proposed concept of regionalization is complex and has its place within the approaches of the new regionalism. Yet it cannot be understood as a universal answer to questions related to the conceptualization of the region. Such a universal conceptualization is neither desirable nor possible. The debate over a region, the intricate phenomenon, has to and will continue.

KEY WORDS:

new regionalism; regionalization; regional identity; institutionalization of region; societal production of region

1. Úvod

Aktuální proměny myšlenkových proudů v regionální geografii (např. Claval 2007) charakterizuje rozsáhlá diskuse nad konceptualizací regionu jako sociální konstrukce (např. MacLeod & Jones 2007; Paasi 2010; Jonas 2012; Jones & Woods 2013; Chromý et al. 2014; Harrison & Grove 2014; Vainikka 2015). Tyto „konstruktivistické“ diskuse však nejsou nikterak nové. S větší či menší intenzitou je lze zaznamenat již od 80. let 20. stol. Na významu nabývají zvláště v 90. letech, kdy je zdůrazňována především ekonomická perspektiva regionu. Oproti tomu v současné době je největší pozornost věnována sítím regionálních aktérů, jejich významu a roli v procesu (re)produkce regionů (Amin 2004; Allen & Cochrane 2007). Region je tak diskutován jako produkt těchto sítí regionálních aktérů, kteří rozhodují o územním vymezení, smyslu a účelu regionu, ale také jeho symbolech atp. Region je uchopen jako proces (např. Pred 1984), je v čase vytvářen, reprodukován a posléze zaniká. Současné odborné diskuse v regionální geografii se však týkají mnoha dalších témat, a to především pozice a významu ad hoc regionů, vytvářených právě prostřednictvím sítí regionálních aktérů v regionálním diskurzu (Paasi 2013), pro management územního rozvoje (Raagmaa 2002; Süssner 2002; Chromý & Janů 2003; Semian & Chromý 2014) či skrze správní řízení regionů – *governance* (Antonsich 2010). V neposlední řadě je věnována pozornost vzájemnému vztahu mezi regionem a regionální identitou a roli, kterou regionální identita hraje v procesu formování regionů různých měřítek (např. Paasi 2010; Messely et al. 2014).

Konstruktivistický myšlenkový proud bývá chápán jako odpověď na humanistické přístupy v geografii 70. a 80. let 20. stol. (např. Pred 1983; Thrift 1983; Tuan 1990; 2003), které se utvářely v reakci na striktně nomotetickou geografii. Pro humanistické přístupy je klíčové zaměření na člověka a jeho subjektivně podmíněné jednání. Region je v rámci těchto přístupů chápán spíše jako žitý prostor lidí. I přes to lze v rámci humanistického myšlenkového proudu identifikovat specifický koncept tzv. percepčních regionů. Tento koncept byl populární zvláště v Severní Americe v 70. a 80. letech 20. stol. (např. Meining 1972; Jordan 1978; Zelinsky 1980), jeho vliv však lze dokumentovat i nyní (např. Reginster & Edwards 2001; Liesch et al. 2015). Podle Jordana (1978, 293) jsou percepční regiony „produktem prostorové percepce průměrných [běžných] lidí“. Ačkoliv podstatou pro vymezování percepčních regionů je identifikace regionálních obrazů v myslích lidí, přistupují autoři k těmto regionům jako ke specifickým územním jednotkám, které mají lidovou, kulturní tradici (Jordan 1978; Zelinsky 1980). V českém prostředí se tak těmto výzkumům nejvíce přibližují především etnografické práce, zabývající se kulturními a etnografickými regiony (např. Frolec 1985; Jeřábek 1987; Tomandl & Pargač 1997; Vařeka 1997; Vencálek 1998).

Od 90. let 20. stol. se v rámci „nového“ regionalismu rozvíjí také do určité míry alternativní směr konceptualizace regionu, který je charakteristický zdůrazňováním kontaktů a vztahů mezi dílčími „částmi“ regionu, přičemž pod pojmem části regionu si lze představit nejen sídla, ale také obyvatele, komunity, společnosti, společenství atp. V abstraktní rovině tak tyto přístupy *de facto* umožňují vymezit region napříč prostorem, tedy bez územní jednoty a celistvosti (Allen et al. 1998). Na tento myšlenkový proud postupně navazuje teoretické uchopení regionu jako tzv. shromáždění – *assemblage* (Amin 2004; Allen & Cochrane 2007), které lze chápat jako pluralitu regionálních iniciativ. Ta vzniká prostřednictvím interakce sítí regionálních aktérů různých měřítkových úrovní. Pluralitu lze ale také spatřovat v množství regionálních obrazů, které vytvářejí a zprostředkovávají různí regionální aktéři za určitým cílem. Tyto obrazy jsou pak na druhé straně vnímány a dále reprodukovány územními komunitami a veřejností jako takovou (např. Vainikka 2015), čímž přispívají k utváření obecné představy o regionu.

I přes výše popsaný myšlenkový posun, který lze zaznamenat zejména v anglofonní literatuře regionální geografie, je pro českou geografii charakteristický přetrvávající silný vliv nomotetických přístupů k regionu. Region je mnohdy redukován na pouhou kategorii či kontext při studiu různých fenoménů (např. Navrátil et al. 2012; Kůsová 2013; Novotná et al. 2013; Ženka & Pavlínek 2013). V těchto výzkumech je region brán jako daný, statický a neměnný, přičemž jeho povaha a podstata není blíže diskutována.

Nomotetické modelování regionů představuje dlouhodobě jednu z nejvýznamnějších větví regionálního výzkumu v Česku (Hampl 2005; Hampl & Marada 2015). Jeho podstatou je vymezování regionů na základě analýzy různých vztahů v prostoru (dojíždka do zaměstnání, dopravní obslužnost, atp.). Na základě kvalitativního rozlišení studovaných vztahů je pak možné hodnotit i hierarchii regionálního systému. Takto vymezené funkční regiony jsou v čase a prostoru proměnlivé tak, jak se mění intenzita a kvalita zkoumaných vztahů. Kořeny tohoto typu výzkumu lze v českém prostředí vystopovat až k nestorovi české humánní geografie Jaromíru Korčákovi (např. Korčák 1934; 1966). Nicméně jedním z nejvýznamnějších představitelů tohoto myšlenkového proudu u nás je Martin Hampl, který formuloval svůj koncept sociogeografické regionalizace již v 60. letech 20. stol. (Hampl 1966; 1967) a dále jej rozpracoval v pozdějších publikacích (Hampl et al. 1978; 1987; Hampl 2005). Nomotetické modelování regionů je ovšem velice „populární“ i v současné české literatuře (např. Halás & Klapka 2010; Halás 2014; Kraft et al. 2014; Hampl & Marada 2015). Pravděpodobně největším nedostatkem nomotetických přístupů je, mnohdy vědomé, zjednodušování reality za účelem modelování, a to především ve výběru zkoumaných vztahů a jejich redukci na vztahy čistě ekonomické, resp. socio-ekonomické povahy. Tím tyto výzkumy nechávají

stranou hlavního proudu diskuse člověka a jeho rozhodování. Člověk se tak stává pouhým „prvkem“ určitého regionu.

Nicméně „nové“ přístupy ke konceptu regionu postupně nabývají na významu i v českém prostředí. Za jistý mezník může být považována publikace Pavla Chromého (2003) „Formování regionální identity: nezbytná součást geografických výzkumů“, ve které autor diskutuje koncept regionu jako historicky kontingentního procesu (Pred 1984) a dále de facto představuje teorii institucionalizace regionu Anssiho Paasiho (1986) v české odborné literatuře a českém kontextu. Od té doby vzniklo mnoho publikací hlásících se k této teorii. Čeští a slovenští autoři se zaměřují především na analýzu vztahu obyvatel a území, které obývají, a snaží se tento vztah měřit (Nikischer 2013; Bucher & Ištuková 2015), popř. tento vztah studují ve specifických kontextech jako je druhé bydlení (Fialová et al. 2010) či perifernost regionů (Chromý & Janů 2003; Chromý & Skála 2010). Pozornost je věnována také samotné povaze tohoto vztahu a jejím proměnám v závislosti na kontinuitě socio-kulturního vývoje území (Osoba 2008; Chromý et al. 2009; Šerý 2014). V neposlední řadě se mnoho autorů zabývá studiem jednotlivých tvarů regionu uvažovaných Paasim (1986) a otisky těchto tvarů ve vědomí lidí. Konkrétně pak jde o studium regionálních symbolů a symboliky (Šifta & Chromý 2014), zprostředkovaných regionálních obrazů (Kučera et al. n.d.; Kučerová et al. 2015), regionálních institucí (Kašková & Chromý 2014; Chromý et al. 2014.) či percepce (historických) hranic (Siwek & Bogdová 2007; Šerý & Šimáček 2012; 2013).

Zde je potřeba zmínit, že mnoho z těchto prací přebírá Paasiho koncept nekriticky a dále se jej nesnaží rozvíjet ani konfrontovat se současným vývojem v poznání. Na druhou stranu konceptualizace regionu jako čtyř vzájemně propojených tvarů (územního, symbolického, institucionálního a zakotvení regionu v regionálním systému) je vhodným výchozím bodem pro teoretické, ale především metodologické, uchopení regionu při výzkumu. Tato konceptualizace poskytuje ucelený způsob zjednodušení komplexity regionu a představuje tak relevantní rámec i pro studium plurality regionálních obrazů v území.

Z výše popsaného stručného úvodu je patrné, že v Česku prakticky chybí odborná literatura, která by se zabývala nejen percepčními regiony, ale především samotnou percepcí regionální organizace lidmi (Štefánková & Drbohlav 2014) a jejich pocitem sounáležitosti s územím. Výjimku tvoří snad jen výzkum percepce historických a kulturních hranic (např. Siwek & Bogdová 2007; Chromý et al. 2009; Šerý & Šimáček 2012; 2013). Výzkum regionu a regionální identity však zasluhuje hlubší diskusi samotných konceptů, stejně jako obezřetný přístup k historickým a kulturním specifickým zkoumaného území. Větší důraz na kvalitativní a kriticky interpretační metody při studiu regionů by proto mohl být cestou k nápravě tohoto stavu. Takový přístup by měl zajistit, aby se z výzkumů nevytrácela důležitá otázka lidské percepce a rozhodování na jedné straně a otázka mocenských vztahů na straně druhé. Nebo

jinými slovy, region by neměl být v regionálním výzkumu redukován na pouhou ekonomickou, administrativní či statistickou jednotku, ale měl by být diskutován jako neustále se měnící fenomén, který lidé nějak chápou, vytvářejí si k němu vztah a dále zprostředkovávají jeho obrazy. Zároveň však region může být nástrojem v rukou regionálních aktérů, skrze který se tito aktéři snaží prosazovat své zájmy, naplňovat své cíle a ovlivňovat vnímání lidí.

2. CÍLE A STRUKTURA PRÁCE

Předkládaná práce chce přispět do diskuse o konceptech regionu, regionální identity a jejich vzájemného vztahu a především do diskuse doposud nedostatečně probádané vnímané dimenze regionu s konkrétním důrazem na možnosti regionalizace. V rámci tohoto obecného zaměření si práce stanovuje pět dílčích cílů:

- 1) Na základě heuristiky literatury diskutovat různé přístupy k regionu a jeho vymezení s důrazem na konceptualizaci procesu institucionalizace regionu.
- 2) Prozkoumat možnosti odhalovat obecně vnímané představy regionu.
- 3) V rámci nového regionalismu definovat možnost regionalizace založené na základě studia regionální identity.
- 4) Diskutovat roli měřítka, ale též různých aktérů, aspektů, faktorů a mechanismů, na proces vytváření regionálních obrazů, které přispívají k obecně vnímané představě regionu a zkoumat možnosti jejich hodnocení.
- 5) Analyzovat vliv různých forem regionu a regionálních obrazů na reprodukci obecně vnímané představy regionu.

Předmětem této práce tak není pouze vymezování a hodnocení regionů, ale především studium samotného procesu formování, reprodukce i zániku regionů v čase. Zda vůbec a případně jak je možné vymezovat regiony na základě studia regionální identity, regionálního povědomí obyvatel a jejich percepce regionálních informací, jejich pocitu sounáležitosti s regionem a zároveň různých zprostředkovaných regionálních obrazů, je jednou z hlavních výzkumných otázek práce. Zároveň je nutné zaměřit se na další klíčové otázky typu: Jaké rozdíly lze nalézt v reprodukci regionů s různou povahou regionální identity? Jaké mechanismy a podmíněnosti jsou za těmito rozdíly?

Předkládaná disertační práce je rozdělena do dvou částí (viz strana 35). První část představuje teoreticko-metodologickou diskusi základních konceptů zejména z okruhu nové regionální geografie. Nejprve jsou představeny a diskutovány hlavní koncepty a teoretické rámce důležité pro konceptualizaci regionalizace založené na regionální identitě. Teoretický rámec práce je následován metodologickými doporučeními jak empiricky přistupovat

k představenému konceptu regionalizace. Následně jsou v kontextu práce stručně představeny jednotlivé empirické studie, které jsou součástí druhé části. V závěru je diskutováno naplnění výzkumných cílů a jsou zde nastíněny možné směry dalšího výzkumu, které by mohly na tuto disertaci navázat a vhodně ji doplňovat a rozšiřovat. Druhá část práce je sestavena z osmi vybraných empirických studií (pět článků publikovaných v časopisech s IF, jeden v časopise bez IF, jedna kapitola v kolektivní monografii mezinárodního autorského kolektivu a jeden rukopis připravený k odeslání do redakce časopisu s IF; viz strana 35). Články jsou řazeny do následujících tematických okruhů: syntetizující články obecné povahy (Semian 2015; n.d.), empirické studie (Semian 2012a; 2012b; Chromý et al. 2014) a články s přesahem do aplikační roviny (Semian & Chromý 2014; David & Semian 2015; Semian et al. 2016).

3. MATERIÁL A METODIKA

Je patrné, že diskuse nad konceptualizací regionu jsou velmi široké a komplexní. Logicky pak v rámci těchto diskusí lze zaznamenat mnoho různých metodologických přístupů k uchopení a studiu regionů. Vzhledem k velké komplexitě samotného konceptu regionu je obtížné rozlišit, které přístupy a metody jsou vhodnější než jiné. Výběr použitých metod při výzkumu regionu by měl být vždy kriticky zdůvodněn ve vztahu k teoretické diskusi konceptu. Různé metody mohou být užitečné pro studium různých regionálních komponentů, procesů, vnitřních i vnějších hybných sil, jakožto i pro studium regionálního milieu a regionálních aktérů. V obecné rovině se zdá být vhodné při výzkumu regionů kombinovat různé metody, které se vzájemně doplňují a které přispívají ke kumulativnímu poznání komplexity konceptu regionu. Pro lepší pochopení podstaty regionu je dále vhodné kombinovat extenzivní a intenzivní přístupy k výzkumu a využít jak kvalitativní tak kvantitativní metody v duchu kritického realismu (Sayer 1989; 1992).

Zjednodušeně lze konstatovat, že metodologické přístupy tradičního regionalismu jsou zaměřené zejména na územní vymezení regionů a jejich hodnocení. Přesto k nim nelze přistupovat jako k pouhým idiografickým popisům určitých regionálních charakteristik a prostředí. Významná část těchto přístupů je totiž zaměřena na výzkum prostorových vztahů, které formují regionální systém, resp. na výzkum funkčních regionů. V českém prostředí jsou tyto přístupy v odborné geografické literatuře bohatě diskutovány. Prostor je věnován zvláště vymezování regionů na základě matematických a statistických modelů sociogeografických interakcí (Halás & Klapka 2010), a to zejména s důrazem na mobilitu lidí, která je pojata jako indikátor sociálně integrovaných území. Primárně jsou využita data pracovní a školní dojížděky (Hampl 2005; Hampl & Marada 2015), ale hodnoceny jsou i další datové zdroje, např. dopravní toky (Kraft et al. 2014) či různé socio-ekonomické charakteristiky (Halás

& Klapka 2010; Novák & Netrdová 2011). Takovéto výzkumy pak často aspirují na hodnocení regionálních systémů prostřednictvím kvantitativní analýzy agregovaných dat (např. Hampl 2005; Musil & Müller 2008; Novák & Netrdová 2011). Snaha pochopit proces formování a reprodukce regionu zůstává z velké části stranou těchto výzkumů.

Myšlenkový proud nového regionalismu oživil diskusi o možných způsobech konceptualizace regionu a přinesl nové přístupy k výzkumu regionů, pro které jsou vhodné jiné metodické postupy i zdroje dat a informací. Ty by měly reflektovat zejména změnu v předmětové orientaci výzkumů. Do popředí zájmu se na místo otázky vymezení a hodnocení regionů dostává snaha zkoumat a pochopit proces vzniku, následné reprodukce a případně i zániku regionu. V rámci těchto nových přístupů k výzkumu regionů lze rozlišit několik specifických typů výzkumu. Jedním z nich je studium reprodukce regionu v regionálním diskurzu (Paasi 2013). Výzkumy v rámci této skupiny mají společný zájem o zprostředkovaný obraz regionu. Ke slovu tak přicházejí obsahové, diskurzní, sémiotické, sémantické a heuristické analýzy textových i vizuálních obrazů (např. Rose 2007). Jako zdroj informací pro tyto analýzy lze využít pestrou paletu médií. Běžně jsou využívány školní učebnice (Kučerová et al. 2015), regionální pohlednice (Kučera et al. n.d.), regionální noviny (Frisvoll & Rye 2009; Simon et al. 2010; David & Semian 2015), regionální vlastivědná i beletrická literatura včetně turistických průvodců (Semian 2012b; 2015), regionální materiály propagační povahy (Semian 2015), ale také film, hudba, atp. V těchto výzkumech často zůstává nezodpovězena jedna významná otázka: Kdo a proč tyto obrazy vytváří a za jakým účelem je zprostředkovává? Tedy kdo má moc ovlivňovat diskurz regionu a čeho se snaží dosáhnout právě prostřednictvím ovlivňování diskurzu? To nás přivádí k další specifické skupině výzkumů zabývajících se mocenskými vztahy v území. Pro tento typ výzkumu jsou vhodné metody více kvalitativní povahy. Používány jsou zejména interpretativní analýza politického diskurzu týkajícího se regionu (Paasi 2013), zúčastněné pozorování jednání regionálních aktérů a institucí (Frisvoll & Rye 2009) či rozhovory s klíčovými aktéry regionálního života (Messely et al. 2014; Vainikka 2015; Semian n.d.).

Specifickou skupinu výzkumu představují také studie, které se snaží analyzovat regionální vědomí skupin lidí a jejich pocit sounáležitosti. V rámci této skupiny lze identifikovat svébytnou větev výzkumů zaměřených na hodnocení územní diferenciaci a vytváření typologií regionů založených na výzkumu regionální identity. Tyto výzkumy jsou typické využitím kvantitativních analýz sekundárních dat z průzkumů veřejného mínění a censů. Statistickými analýzami jsou zpracovávána data z šetření v různých měřítkových úrovních: mezinárodní (např. Eurobarometr; Antonsich & Holland 2014; Nikischer 2013), národní (např. Sčítání lidí domů a bytů; Kuldová 2005; Šifta & Chromý 2014; Bucher & Ištoková 2015) i lokální (např. anketární šetření; Jordan 1978; Chromý & Skála 2010; Chromý et al. 2014).

Větší šetření jsou většinou statisticky reprezentativní, ale při jejich použití je potřeba kritické obezřetnosti především směrem k možným rozdílům v interpretaci definice klíčových pojmů jako „vztah“ a „region“. Na druhou stranu jsou menší (lokální) ankety sice omezené v možnosti formulování zobecňujících závěrů, ale umožňují intenzivní výzkum v regionu, který může být nastaven tak, aby přesahoval rámec kvantitativní analýzy územní diferenciace. Takový typ výzkumu proto lze chápat jako druhou svébytnou větev výzkumu v rámci výzkumů regionálního vědomí. Tyto přístupy jsou zaměřeny na výzkum podstaty a pochopení vztahu obyvatel ke konkrétnímu regionu (Chromý et al. 2014; Šifta & Chromý 2014). Charakteristické pro tuto skupinu výzkumů jsou především kvalitativní metody jako např. polostrukturované a neformální rozhovory, zúčastněné pozorování (Kneafsey 2000) či studium regionálních názvů používaných v médiích pro záležitosti týkající se regionu (Simon et al. 2010; Semian 2015) nebo analýza názvů používaných regionálními společnostmi (Zelinsky 1980; Liesch et al. 2015) i lidmi – obyvateli pro vyjádření regionální příslušnosti (Jordan 1978; Semian 2012a; n.d.). Třetí a poslední větev představují studie zaměřené na percepci regionů a jejich územního vymezení, regionálních symbolů a regionálních institucí. Vedle výše zmíněných metod dotazníkového šetření, rozhovorů a pozorování se často používá analýza mentálních map obyvatel, a to zejména pro studium hranic regionů (Semian 2012b; n.d.; Šerý & Šimáček 2013).

Koncept regionu je velmi spletitý a lze k němu přistupovat skrze mnoho vzájemně provázaných dimenzí, které jsou sice komplementární, ale zároveň se od sebe značně liší. Je tedy patrné, že nemůže existovat jedna všeobecná metoda, která by dokázala zkoumat koncept regionu v jeho rozmanitosti. Výše představený metodologický rámec pokrývá tři základní dimenze regionu: danou, zprostředkovanou a vnímanou. Obecná představa regionu by tedy měla být studována prostřednictvím kombinace uvedených přístupů a metod. Důraz by pak měl být kladen zejména na komplementaritu zvolených metod a kumulativnost získaného poznání s možností následné syntézy. Dále by zvláštní pozornost měla být věnována také komparativní analýze různých regionů a zkušeností. V české odborné literatuře je nejlépe prozkoumána daná dimenze regionu. Metody studující tuto dimenzi jsou proto v této práci záměrně upozaděny. Nicméně to neznamena, že studium integrujících procesů a jejich významu pro formování a reprodukci regionu není důležité. Poznatky o dané dimenzi regionu z odborné literatury jsou zohledněny při interpretaci jednotlivých výsledků dílčích studií a zároveň vstupují i do samotného výzkumného rámce např. v podobě určující podmínky pro výběr případových studií (viz Semian 2015; Semian n.d.).

Tato práce je zaměřena především na studium procesů formujících a reprodukcí region. Použité metody jsou vždy představeny v jednotlivých odborných článcích. Ve stručném přehledu je v práci použita obsahová, sémantická, heuristická, diskurzivní a komparativní

analýza především textových materiálů a regionálních názvů, dotazníkové šetření (místní anketární šetření) v zájmových územích a analýza mentálních map obyvatel. Za účelem zpřesnění interpretace výsledků provedených analýz je nezbytné přistupovat k výzkumu se znalostí místního prostředí a historických specifik. Proto bylo v zájmových regionech dále uskutečněno šetření v podobě zúčastněného pozorování, neformálních rozhovorů s místními obyvateli a polostrukturovaných rozhovorů s vybranými regionálními aktéry. Hlavním účelem těchto výzkumů bylo právě nabytí detailnějších znalostí o regionech a životě v nich. Tyto výzkumy slouží jako pozadí pro odbornou diskusi a interpretaci získaných informací a nejsou tak explicitně uvedeny v žádném z článků. Ačkoli v disertaci k regionu přistupuji především ze socio-kulturní perspektivy, jsem si vědom, že tuto perspektivu nelze upřednostňovat před perspektivou socio-ekonomickou, environmentální ani politickou. Komplexní výzkum regionu by měl zahrnovat všechny tyto perspektivy. Dále v práci vyzdvihuji potřebu historické perspektivy při studiu regionů s důrazem na dynamiku regionální reprodukce a změny časoprostorových kontextů.

4. VÝSLEDKY A DISKUSE

Na základě teoretických vstupů, které jsou blíže diskutovány v první části disertace a které jsou ve stručnosti shrnuty i v úvodu tohoto autoreferátu, lze konstatovat, že pluralitu regionů lze nalézt prakticky v jakémkoli území. Pluralitu regionů lze zjednodušeně chápat jako pluralitu regionálních obrazů vytvářených a zprostředkovávaných na jedné straně regionálními aktéry za určitým účelem a na straně druhé vnímaných a dále reprodukováných obyvateli uvnitř i vně regionu ve snaze porozumět okolnímu světu a ve snaze definovat své místo na světě.

Pluralita regionálních obrazů neznamena, že si jednotlivé obrazy navzájem musí nezbytně konkurovat. Různé regionální obrazy (regiony) vytvářené za různým účelem mohou odkazovat ke stejné regionální identitě, a tím přispívat k obecně vnímané představě regionu. Přitom motivace pro vytváření regionálních obrazů mohou být zcela odlišné od pouhé manifestace svého postavení v regionálním systému, přes snahu přitáhnout pozornost lidí, až po snahu využít potenciál regionu (Semian 2015). Ve stručnosti lze konstatovat, že v prostoru se lze setkat s přírodními regiony (vymezeny podle přírodních jednotek, např. geomorfologické celky, povodí), etnografickými a kulturními regiony (vymezeny na základě etnických, etnografických nebo kulturních specifik obyvatel území), ad hoc regiony (vymezeny za určitým specifickým cílem – ochrana či konzervace přírody a krajiny, spolupráce obcí, územní rozvoj, management cestovního ruchu, propagace regionu, administrativní organizace institucí, atp.). Administrativní regiony, tedy regiony se správní a samosprávní funkcí, jsou specifickým typem ad hoc regionů, který je zvláště významný pro utváření obecné

představy regionu. Pokud některý z těchto regionů zanikne, jeho identita může přetrvat v regionálním povědomí, a tak mít i nadále vliv na obecnou představu regionu (Zimmerbauer 2011). V této souvislosti nesmíme zapomenout zmínit také percepční regiony a v neposlední řadě i regiony funkční, které mají také vliv na chování lidí, jejich pocit sounáležitosti s územím a jejich představu o regionální organizaci prostoru (Semian n.d.).

Mezi pluralitu regionálních obrazů v území je možné vnést určitý řád studiem právě regionálního povědomí obyvatel a jejich pocitu sounáležitosti s územím. Komplementární obrazy regionů se syntetizují skrze lidskou percepci v kolektivním vědomí. Proto lze předpokládat, že je možné vymezovat regiony právě na syntéze mnoha různých regionálních obrazů (jak konstruovaných tak vnímaných) přítomných v území. Takové regiony pochopitelně nebudou univerzální, ale sdílené, a budou představovat běžný obraz regionu – vytvářený, zprostředkovávaný a vnímaný.

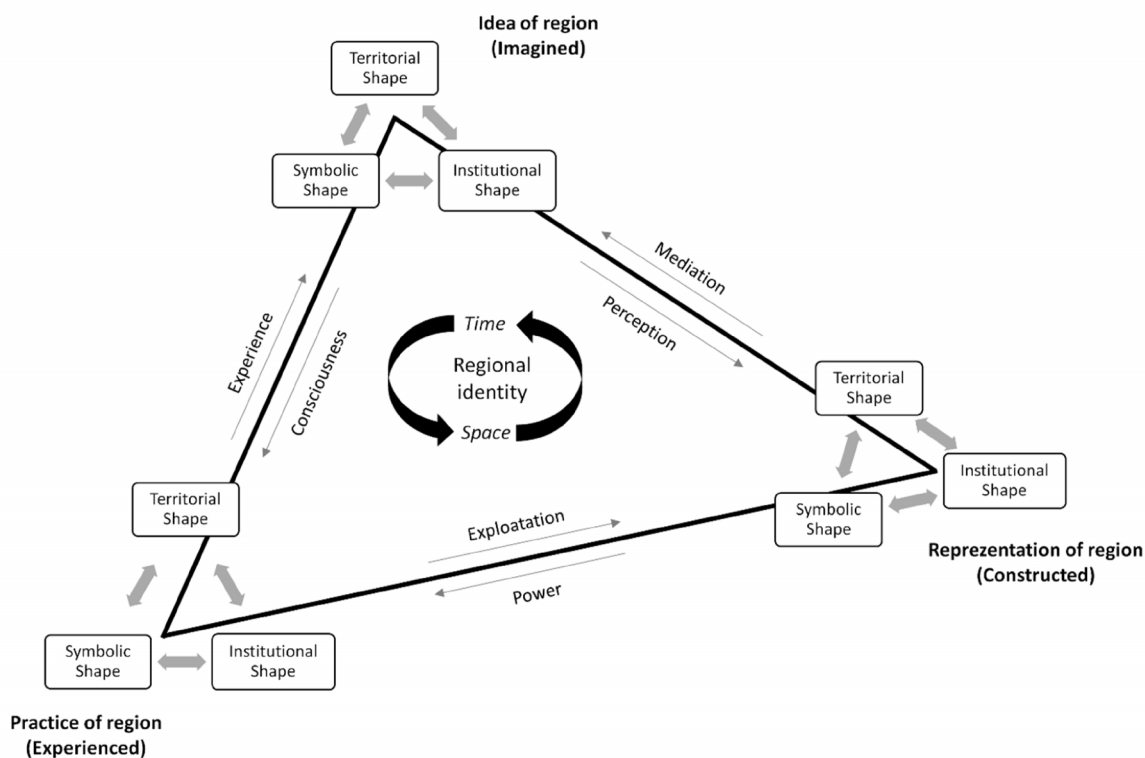
Zde je možné vidět určitou paralelu ke konstruktivistickému rámci sociální produkce prostoru (Lefebvre 1976; 1991; cf. Brenner & Elden 2009), který lze adaptovat na sociální produkci regionu. Region tak může být konceptualizován jako produkt interakce mezi třemi vrstvami:

- 1) Praktikování regionu (*practice of region*) – způsob jak lidé interagují s jejich okolním prostředím v každodenním životě. Tyto interakce reprodukují region jako vztah a žitý prostor. Každodenní praxe je ovlivněna existujícími reprezentacemi regionu a také produkuje informace, které mají vliv na povědomí lidí o organizaci regionálního systému.
- 2) (Re)prezentace regionu (*representation of region*) – způsob jak je region zprostředkováván různými skupinami aktérů s různými cíli skrze různá média. Tato část představuje produkci a zprostředkování regionálních informací tak, jak si někdo přeje, aby ostatní region vnímali. Zároveň ale reprezentace regionu může podle míry institucionalizace regionu klást určité překážky pro každodenní život lidí, které ovlivňují vztahy v území.
- 3) Představa regionu (*idea of region*) – způsob jak lidé vnímají region jako prostorovou jednotku. Percepce je ovlivněna mnoha aspekty jak vnitřními, tak vnějšími. Kvalita a kvantita informací je zde velmi důležitá. Percepce má také vliv na každodenní aktivitu lidí.

Tak jak všechny tři vrstvy procházejí neustálou obměnou, interakce mezi nimi je reprodukována v čase a prostoru. Během procesu reprodukce regionu jsou tedy všechny tři vrstvy v neustálé interakci a jedna druhou vzájemně ovlivňují. Region je tak sociálním

konstruktem, který je reprodukován prostřednictvím neustálého balancování na rozhraní těchto tří vrstev. Ačkoli region může postrádat jednu nebo i dvě tyto vrstvy, stává se plně vyvinutým právě skrze propojení všech tří. Plně vyvinutý region je mnohem více odolný vůči zániku.

Pro analytické potřeby je vhodné prolnout tento rámec s konceptem dekonstrukce regionu do tří tvarů, které představil Paasi (1986): územní, symbolický a institucionální. Čtvrtý „Paasiho“ tvar regionu – ukotvení regionu v regionálním systému – je de facto nahrazen právě interakcí tří vrstev, která dává regionu identitu (obr. 1). V některých jednotlivých studiích nazývám tento koncept termínem „geosociální regionalizace“, a to z toho důvodu, že region je zde studován jako produkt societálních vztahů. Nicméně zavedení takového termínu vyžaduje mnohem širší odbornou diskusi, a proto jsem se rozhodl tento pracovní název vynechat z úvodní části disertace.

Obr. 1: Societální produkce regionu

Zdroj: autorův koncept podle Lefebvre 1976; 1991; Paasi 1986

I přes to, že je potřeba se zabývat při provádění regionalizace všemi vrstvami i tvary regionu, klíčové je územní vymezení regionů. U takto komplexně pojatého konceptu nelze očekávat, že se podaří území vymezit jedinou ostrou hranicí. To ostatně není ani žádoucí. Lze očekávat, že hranice regionů vymezených na základě výše popsaného konceptu budou spíše

přechodného (*fuzzy*) charakteru (Christiansen et al. 2000; Sendhardt 2013; cf. Schlögel 2009). Je tak jednoznačné, že region vymezený na základě jeho obecné představy bude mít rozostřené hranice, které budou navíc v čase proměnlivé. Hranice se mohou také lišit mezi různými skupinami uživatelů regionu (např. generační rozdíly ve vymezení hranic). Nicméně *fuzzy* hranice poskytují určitou nárazníkovou zónu, která by měla tyto různící se názory absorbovat.

Navrhovaný koncept integruje funkční, normativní a percepční regionalizaci komplementárním způsobem. Jeho jednotlivé části byly ve světové literatuře široce diskutovány, nicméně vzájemný vztah jednotlivých částí je doposud spíše na okraji zájmu regionálních vědců a zaslouží si další diskusi.

5. ZÁVĚRY

V souladu s hlavními výzkumnými otázkami a cíli práce a na základě výsledků výzkumů, které jsou prezentovány v jednotlivých dílčích studiích, lze konstatovat, že je možné prostorově vymezit regiony na základě analýzy obecné představy regionu – regionálního povědomí lidí, jejich pocitu sounáležitosti s regiony a diskurzu regionálních obrazů. Takto pojatá regionalizace je velmi komplexní fenomén, který má své místo v současné české i světové diskusi o nových přístupech k regionu a jeho konceptualizaci jako procesu v rámci myšlenkového proudu nového regionalismu. Regiony jsou sociální konstrukce ovlivněné vnějšími rámci a vnitřními podmíněnostmi. Proto je velmi důležité regiony studovat s cílem k místním a historickým specifikům tak, aby bylo možné postihnout proměny hybných sil (politické, ekonomické, sociální, kulturní, environmentální atd.), které se podílejí na utváření a reprodukci regionů, ale také proměny jejich významu v různých časoprostorových kontextech.

V současné geografické literatuře existuje mnoho konceptualizací regionu. Nicméně mnoho z nich vysvětluje proces formování a reprodukce regionu jen v omezené míře. Předkládaný koncept se nesnaží tyto přístupy vyvracet, ale naopak navrhuje jejich další teoretizaci a diskusi, a to především směrem k jejich vzájemnému komplementárnímu propojení. V komplexním přístupu k regionu je nutné zahrnout tři úrovně regionu: danou (praktikování regionu), vytvářenou (reprezentace regionu) a vnímanou (představa regionu). Prostřednictvím studia těchto tří vrstev je možné postihnout obecnou představu regionu. Změna hodnotové orientace je součástí obecných změn společnosti. Současně tak dochází i k proměně významu, důležitosti a podstaty potřeby někam patřit (pocitu zakotvení). To s sebou nezbytně přináší i proměny vztahu lidí k místům a regionům a jejich pocitu sounáležitosti s nimi. Na významu tak nabývá třetí – vnímaná – dimenze regionu, která doposud stojí částečně stranou hlavního zájmu odborníků. Navíc regiony vymezené

na základě jejich obecné představy se zdají být široce akceptované veřejností. Mají tak potenciál stát se sjednocujícím prvkem, který buduje komunitu, dále ji stmeluje a stimuluje občanskou ochotu podílet se na veřejném životě v regionu a jeho územním rozvoji. Nebo alespoň představují dobrou značku, která je vhodná pro propagaci uvnitř i vně regionu. Tato vlastnost je často akcentována regionálními aktéry.

U regionů se silnou regionální identitou se na základě výzkumu jeví, že obecná představa regionu může být značně široce pojatá. Lze očekávat, že různé projevy (včetně územního) regionu budou dobře rozpoznatelné. Silný bude také pocit sounáležitosti lidí s regionem, a to zvláště v širším jádrovém území. V okrajových (kontaktních) zónách pak bude docházet k překrývání a prolínání regionálních identit. Na druhou stranu lze u regionů s méně silnou identitou pozorovat mnohem užší vymezení regionu tak, jak se mezi lidmi různí názory na region. Vymezení na základě pocitu sounáležitosti tak bude mnohem více rozostřené a bude se prolínat s dalšími slabě definovanými identitami. Vztah mezi různými projevy regionu a obecnou představou regionu blíže rozebírám v článku Semian (n.d.).

Ve světle všeho, co je v disertaci uvedeno, je možné na úplný závěr konstatovat, že region je skutečně spleťtým konceptem. Tato práce tak přispívá do nikdy nekončící diskuse o konceptualizaci regionu a nesmí být vnímána jako univerzální odpověď na otázky s ní spojené. Univerzální konceptualizace není ani možná, ani nezbytně nutná. Nicméně lepší porozumění konceptu regionu je čím dál tím více nezbytné a relevantní, a to zvláště pak s neustálým tlakem na aplikovatelnost poznatků regionálního výzkumu (regionální rozvoj, turistický management atd.). Proto by se diskuse týkající se konceptualizace regionu měly více zaměřit na pochopení procesu formování a reprodukce regionu místo pouhé snahy o vymezení regionů a jejich hodnocení.

1. INTRODUCTION

The contemporary regional geography paradigm (see e.g. Claval 2007) is characterized by emphasizing the socially constructed nature of regions (see e.g. MacLeod & Jones 2007; Paasi 2010; Jonas 2012; Jones & Woods 2013; Chromý et al. 2014; Harrison & Grove 2014; Vainikka 2015). The “constructivist” approaches can be traced back to the 1980s. Their main stream of the 1990s was primarily focused on the economic perspective of the region. Despite criticism, the economic and political focus of most studies perpetuates itself even in the contemporary discourse. Although, the main focus is centered on regional actors and their networks that are responsible for the (re)production of regions (Amin 2004; Allen & Cochrane 2007). Region and its delimitation are thus understood as constructed by those regional actor networks that make decisions about the purpose, the territory, symbols, etc. of either an emerging or a reconstituted region. Therefore, region is a (political) process (see e.g. Pred 1984; Paasi 1986). Nevertheless, many other topics are studied in contemporary regional geography, such as the role of ad hoc regions in the regional discourse (Paasi 2013), discussion on regional development (Raagmaa 2002; Süssner 2002; Chromý & Janů 2003; Semian & Chromý 2014) and governance (Antonsich 2010). In part, scholars tend to pay attention to the relation of region and regional identity and to the role of regional identity in the region formation process (e.g. Paasi 2010; Zimmerbauer 2011; Messely et al. 2014) at various scale levels.

This paradigm might be seen as a reaction to humanistic approaches in geography during the 1970s and 1980s (see e.g. Pred 1983; Thrift 1983; Tuan 1990; 2003). These approaches emerged as a reaction to strictly nomothetic geography, making humans and their opinion important part of the scope of geographical research. They approach region more as lived space of humans. There is a special stream within humanistic approaches that deals with so-called “vernacular region”. This stream was popular especially in North American literature of the 1970s and 1980s (see e.g. Meining 1972; Jordan 1978; Zelinsky 1980) but it perpetuates until today (e.g. Reginster & Edwards 2001; Liesch et al. 2015). “Vernacular region is the product of the spatial perception of average people” (Jordan 1978, 293). However the concept searches for the common view of regional organization in the minds of the general public, the regions are mainly addressed as specific territorial units rich in folk traditions (Jordan 1978; Zelinsky 1980). Thus, the corresponding research works available in Czech literature usually concern ethnographic studies on cultural and ethnographic regions (see e.g. Frolec 1985; Jeřábek 1987; Tomandl & Pargač 1997; Vařeka 1997; Vencálek 1998).

On the other hand, there is still rather a new stream in the “new” regionalism paradigm which regards region as an assemblage (Amin 2004; Allen & Cochrane 2007). This deconstruction,

which originates in relational approaches of the 1990s and the early 21st century, suggests the crucial role of relations in the emergence of a region and its perception which may theoretically result into a region delimited across space, i.e. independently on spatial unity (Allen et al. 1998). The assemblage conception is also based on the actor networks decision-making. It can be seen as a plurality of regionalist initiatives which contributes to the general idea of region. This plurality is not only produced by regional actor networks, but also perceived and reproduced by territorial communities and the general public (see e.g. Vainikka 2015). Yet it is this constituent of region and regional identity that still tends to be somewhat neglected by scholars.

Despite this shift in Anglophone literature, the strong and persistent influence of nomothetic approaches to a region can be witnessed in Czech geographical literature. Region is often reduced to a mere category or context in the study of various phenomena (see e.g. Navrátil et al. 2012; Kůsová 2013; Novotná et al. 2013; Ženka & Pavlínek 2013). In such researches, region is scrutinized as a given, unchangeable and static entity and its nature is not further theorized.

The nomothetic modelling of regions represents one of the most important branches of contemporary regional research in Czechia (Hampl 2005; Hampl & Marada 2015). It is based on the construction of regions according to various relations in space (e.g. commuting, transport, etc.). These functional regions are changeable over time and space as long as the crucial relations in question are changeable. The hierarchy of regions can be sought through the differentiation of the quality of the studied relationships. This kind of regional studies has a long tradition in Czech science and its roots can be traced back to the doyen of Czech human geography Jaromír Korčák (see e.g. Korčák 1934; 1966). Nevertheless, the leading author promoting this approach is Martin Hampl who first presented his idea of sociogeographical regionalization as early as in the 1960s (Hampl 1966; 1967) and further developed the idea later on (Hampl et al. 1978; 1987; Hampl 2005). But socio-geographical modelling is popular even in contemporary literature (see e.g. Halás & Klapka 2010; Halás 2014; Kraft et al. 2014; Hampl & Marada 2015). Particularly in the field of relations, their selection and reduction, these studies often intentionally simplify reality to strictly economic or socio-economic relationships for the sake of modelling, thereby reducing it mainly in terms of human decision-making (not always rational), human consciousness and perception of regional organization, leaving human beings as merely occupants of a particular region. This can be understood as their main shortage.

Despite the aforementioned, approaches of new regionalism get in strength in Czech regional research in the last decade. Their central point is the conceptualization of region as a historically contingent process. This concept was introduced to Anglophone literature

in the 1980s (Pred 1984). Nevertheless, what can be considered a milestone in the application of this concept in the Czech academic environment is the publication of Pavel Chromý's the paper titled "Formování regionální identity: nezbytná součást geografických výzkumů [Formation of regional identity: A necessary part of geographical research]" (2003). The author de facto introduces the Anssi Paasi's concept of the institutionalization of region (Paasi 1986) into the Czech academic literature and milieu. Many other papers, books and theses using this conceptual background or methodological framework have been published ever since. Most Czech (and Slovak) authors focus on the analysis of the inhabitants-territory relationship and its measuring (Nikischer 2013; Bucher & Ištuková 2015) or on the study thereof in a specific context such as second housing (Fialová et al. 2010) and peripheral regions (Chromý & Janů 2003; Chromý & Skála 2010). Special attention is also paid to its differentiation based on the continuity of socio-cultural development, especially in the context of areas affected by the expulsion of Czech Germans after World War II (Osoba 2008; Chromý et al. 2009; Šerý 2014). In connection with this recently introduced conceptual framework, many researches deal with individual partial shapes of region and their imprints in people's consciousness. These comprise in particular symbols and logos (Šifta & Chromý 2014; Jan Kopp's unpublished research on Geopark logos), mediated regional images (Kučera et al. n.d.; Kučerová et al. 2015), regional institutions (Kašková & Chromý 2014; Chromý et al. 2014.), or people's perception of historical borders (Siwek & Bogdová 2007; Šerý & Šimáček 2012; 2013).

It must be said that many of these works incorporate Paasi's concept uncritically. They fail to further elaborate or critically discuss it in view of more recent regional conceptualizations. On the other hand, the concept of deconstructing region into four shapes (territorial, symbolic, institutional and regional embeddedness) is an appropriate starting-point for both theoretical and primarily methodological scrutinizing of the examined region. It is mainly because it provides a coherent way to simplify reality. It also constitutes a relevant framework for deconstructing the assemblage of regions in a territory.

From aforementioned, it is clear that there is almost no relevant Czech geographical literature devoted to vernacular regions, inhabitants' perception of regions (Štefánková & Drbohlav 2014) and their territorially articulated sense of belonging. The only exception are research projects on public perception of historical and cultural borders (see Siwek & Bogdová 2007; Chromý et al. 2009; Šerý & Šimáček 2012; 2013). Research on regional identity and the region itself deserves more cautiousness toward the conceptual discussions as well as to historical and cultural specificities of the researched area. An increased incorporation of qualitative and critically interpretative methods into the methodological framework should be more than useful. Such approaches ought to ensure that the crucial question of human perception

and decision-making on the one hand, and the question of power relationships on the other will not disappear from the concept of region. Or in other words, region cannot be reduced simply to an economic, administrative or statistical unit. However, it can be addressed as an “animate”, constantly changing, phenomenon which also makes it a resource for regional actors to meet their particular goals, one that people may perceive and feel attached to while further mediating their images thereof.

2. AIMS OF THE STUDY

Based on these grounds, this thesis aims to contribute to this insufficiently explored dimension of region, regional identity and their mutual relation with a particular focus on regionalization. Therefore, the objectives of this thesis are articulated as follows:

- 1) to discuss the various approaches toward region and its delimitation with special focus on the conceptualization of the institutionalization of the region based on the heuristic literature review;
- 2) to explore the possibility of searching for a general idea of region;
- 3) to define the potential for regionalization on the basis of regional identity within the framework of the new regionalism;
- 4) to discuss the role of scale and various actors, aspects, factors and mechanisms in the process of the production of regional images constituting the general idea of region and the possibilities of their evaluation; and
- 5) to analyze the influence of various forms of regions and their images on the reproduction of the general idea of region.

Thus, the key objective of this thesis is not only the delimitation and evaluation of regions, but also the very process of their formation, reproduction and disappearance in time. The main research question is whether and how it is possible to “draw” regions based on the study of regional identity, the inhabitants’ regional consciousness, their perception of regional information, their sense of belonging to a region and diverse regional images, both produced and mediated. The other important questions are what differences can be observed in the reproduction of regions with different types of regional identity formation and what mechanisms and conditionalities can be found behind these differences.

The thesis is split into two parts (see page 35): (I) a theoretical and methodological discussion and (II) a set of eight empirical studies. In theoretical part, the main concepts and issues are addressed and a framework for the conceptualization of regionalization based on regional identity is presented, drawing upon these discussions. This theoretical framework is followed by methodological suggestions on how to address the presented concept empirically.

In the next chapter, the empirical studies (from the second part) are presented, summarized and put into the context of the whole thesis. The main research goals and questions are addressed in the conclusion which also outlines new possibilities for further research and further development of the concept. The second part consists of eight original papers (five published in journals with impact factor, one in journal without IF, one chapter from an international collaborative monograph and one manuscript ready for submission; see page 35). The papers are arranged in thematic order: the general synthesizing papers (Semian 2015; n.d.); empirical papers (Semian 2012a; 2012b; Chromý et al. 2014); papers of a more applied character (Semian & Chromý 2014; David & Semian 2015; Semian et al. 2016).

3. MATERIAL AND METHODS

The discussion on region is very broad and complex as I have suggested in the previous chapters. Therefore, there are naturally many methodological conceptions of regionalism, methodological approaches to the concept of region and many methods useable in both the research of region and regional research. Because of the complexity of the concept of region it is hard to say what approaches and methods are the most suitable. The selection of methods should be critically discussed in relation to the purpose of each study. It is also dependent on the scale level of the regions discussed. The different methods should be used for the study of different components of region, different processes, inner and outer impetuses, qualities of regional milieu and regional actors, etc. It seems to be fruitful to use a combination of various research methods in order to understand region in its complexity. Emphasis should be put on the complementarity of research methods and on the cumulativeness of knowledge obtained from the research. Further, the combination of extensive and intensive research, using both quantitative and qualitative methods in the spirit of critical realism (Sayer 1989; 1992), seems to be appropriate in the study of such a complex concept.

Traditional methodological conceptions of regionalism primarily focus on region delimitation and evaluation. Nevertheless, these approaches cannot be seen as merely an idiographic description of specific “given” regions and their environment. Their distinctive part is zeroed in on exploration and evaluation of spatial relations constituting the regional system, i.e. functional regions. These particular approaches are well discussed in Czech literature. Key to them is the delimitation of regions based on mathematic and statistics modelling of sociogeographical interactions (Halás & Klapka 2010). The main interest is given to the mobility of people as an indicator of socially integrated areas. The data of work and school commuting is used primarily (Hampl 2005; Hampl & Marada 2015), but other data such as transport flows (Kraft et al. 2014), or various socio-economic characteristics (Halás

& Klapka 2010; Novák & Netrdová 2011) can also be included. These researches can be regarded as narrowing due to their narrow focus only on a specific type of interaction. They often aspire at evaluating the regional system by way of quantitative analysis of aggregated data (see e.g. Hampl 2005; Musil & Müller 2008; Novák & Netrdová 2011), allowing for scalar distinction based on the data in use. Nevertheless, the evaluation aspiring to grasp the region as a process is left aside in these researches.

New regionalism has brought the understanding of the concept of region into the scope of scholarly interest. It requires new methods, data and information sources that would reflect changes in subject orientation of research projects. The key research element is no longer the delimitation and evaluation of region but the explanation of the process of region formation and reproduction. One of the characteristic lines of research is represented by studies dealing with the reproduction of region in discourse (Paasi 2013). The unifying aspect of all these studies is their focus on mediated images of region. The content, discourse, semiotic, semantic and heuristic analysis are useful methods to explore mediated images of both textual and visual nature (see e.g. Rose 2007). It can be done through diverse media, such as school text books (Kučerová et al. 2015), regional postcards (Kučera et al. n.d.), regional newspapers (Frisvoll & Rye 2009; Simon et al. 2010; David & Semian 2015), regional literature including tourist guidebooks (Semian 2012b; 2015), regional promotional materials (Semian 2015), but also movies, music, etc. Probably the most important question that remains generally unanswered in these researches is who has produced and mediated the images and why; i.e. who has the power to influence the discourse and what are her/his objectives. This brings into the scope of interest the power-oriented discourse research. Such an inquiry requires more qualitative methods. The commonly used methods comprise, for example, interpretative analysis of discourse politics towards a region (Paasi 2013), observation of regional council meetings (Frisvoll & Rye 2009) and interviews with key actors of regional life (Messely et al. 2014; Vainikka 2015; Semian n.d.).

Another distinctive line of research is formed by studies that aspire to investigate regional consciousness of people and their sense of belonging in general. One branch of such approaches is focused on the evaluation of regional differentiation and typology based on these two categories. Such researches are typically based on quantitative analysis of public opinion surveys and censuses. Questionnaire surveys are assessed across all scale levels, covering international (Antonsich & Holland 2014; Nikischer 2013), nation-wide (Šifta & Chromý 2014; Bucher & Ištuková 2015) and local opinion polls (Jordan 1978; Chromý & Skála 2010; Chromý et al. 2014). The weak point of these researches is their frequent use of secondary data (e.g. Eurobarometr, national census) for merely statistical analysis

(Kuldová 2005). The definition of the key terms “attachment” and “region” could be misinterpreted in the survey and must be critically addressed in the research design. On the contrary, minor local polls permit a more intensive research among regional populations, going beyond quantitative analysis of regional differentiation. This might be seen as another branch of approaches. Such queries are focused more on the basis of attachment of inhabitants to region (Chromý et al. 2014; Šifta & Chromý 2014). Nevertheless, more qualitative methods seem to be more suitable, e.g. semi-structured or informal interviews, participant observation (Kneafsey 2000) and the study of regional names that are used in media to report on regional affairs (Simon et al. 2010; Semian 2015); by enterprises (Zelinsky 1980; Liesch et al. 2015) and people (Jordan 1978; Semian 2012a; n.d.) to express their regional attachment. The last branch of approaches is represented by those studies that focus on public perception of regions, their territorial delimitation, symbols and institutions. The suitable methods, referred to above, include, for example, questionnaire surveys, interviews and observation. In addition to these I have to mention the exploration of mental maps which are especially helpful in the study of how territorial delimitations (borders) of a region are perceived (Semian 2012b; n.d.; Šerý & Šimáček 2013).

Region should be approached in three mutually interdependent dimensions: “given” (practice of region), “made” (reproduction of region) and “perceptual” (idea of region). These dimensions are complementary and diverse at the same time. Therefore, there is no single method that would make it possible to explore region in its whole diversity. I have hereinbefore presented a methodological framework that covers all these three dimensions. The general idea of region should be studied through the combination of the presented methods with an emphasis on the complementarity and cumulativeness of results and their synthesis. Further, special attention should also be paid to comparative analysis of various regions and experience from different environment. As mentioned earlier, the “given” dimension of region is probably the best explored one covered in literature. That is the reason why I have almost entirely omitted, in the research framework presented herein, those methods that reveal this dimension. Nevertheless, I am well aware of the importance of region-integrating relations in the process of regional formation and reproduction. Therefore, I take them into account in the interpretation of my findings. Moreover, these relations are included in my research framework e.g. in the form of a condition for the case study selection process (see Semian 2015; n.d.). In my thesis, I have focused more on the study of the process of formation and reproduction of region. The individual methods I employed for this purpose are presented in separate papers. In brief, these include content, semantic, heuristic, discourse and comparative analyses, questionnaire surveys (local polls) and analysis of mental maps. At this point, it is necessary to mention that it is essential

to design, perform and interpret such a kind of research with an awakened sensitivity to local history and environment. In order to gain a deeper insight into the studied regions and local life, I carried out participant observation and many informal interviews with local inhabitants as well as semi-structured interviews with selected regional actors. Nonetheless, I do not present any of these methods in any of the aforesaid partial studies.

Although I herein approach region mainly from the socio-cultural perspective, it is not possible to give it priority over the socio-economic, environmental or political ones. A complex research on regions ought to incorporate all these perspectives, encompass their specificities and employ appropriate, critically discussed methods. Moreover, in the study of region I emphasize the historical perspective with a focus on the dynamics of regional reproduction and changes in time-space contexts.

4. RESULTS AND DISCUSSION

Based on the theoretical frameworks I can conclude that so called “regional mess” can be experienced de facto in any particular area (this is especially true for the contemporary European Union). This regional mess can be understood as a plurality of regions, both in terms of produced regions as well as in terms of regional consciousness of inhabitants based among other things on their sense of belonging and their perception of regional information. In simpler terms, it can be understood as a plurality of regional images produced on one side by regional actors to fulfil their particular goals and on the other regional images produced by inhabitants in and outside the region in order to understand the outside world and position themselves within it.

However, the plurality of regions does not have to be necessarily contradictory. It can be complementary as well. Various regions (regional initiatives) established for various purposes can refer to the same regional identity in order to manifest their position in the regional system, attract the attention of inhabitants or simply use (in some cases even exploit) the potential of a particular region. Thus, they can be understood as a kind of layers of the same region (Semian 2015). To summarize briefly, in space one may come across natural regions (delimited according to natural units, e.g. geomorphologic units, river basins, etc.), ethnographic or cultural regions (based on the ethnic, ethnographic, or cultural specificities of their inhabitants), ad hoc regions (regions delimited for various specific reasons, including nature conservation, landscape protection, cooperation between municipalities, local and regional development, regional promotion, and the administrative arrangement of associations). Administrative regions possessing administrative and self-governmental functions constitute a special and important type of ad hoc region. Here, it is necessary to mention that when any of these regions ceases to exist, its “identity” becomes

a kind of residual value which might still have an imprint in human's mind and, thus, an influence on the general idea of a region (Zimmerbauer 2011). In connection to this, the vernacular regions have to be listed here as well. Last but not least, functional regions should not be omitted. They represent relations in space that influence not only the self-identification of inhabitants, but also their very idea of the organization of space (Semian n.d.).

With the use of the inhabitants' regional consciousness and their sense of belonging it becomes possible to introduce some order and clarity into this plurality. Thus, the complementarity of images of regions gets synthesized through people's perception in the collective consciousness. Therefore, it should be possible to proceed with regionalization by constructing a general image of various regions based on the synthesis of the many regional images (both constructed and perceived) present in the area of interest. Moreover, it is important to point out that such synthesized regions will not be universal but shared, representing the most common image of a produced, mediated and perceived region.

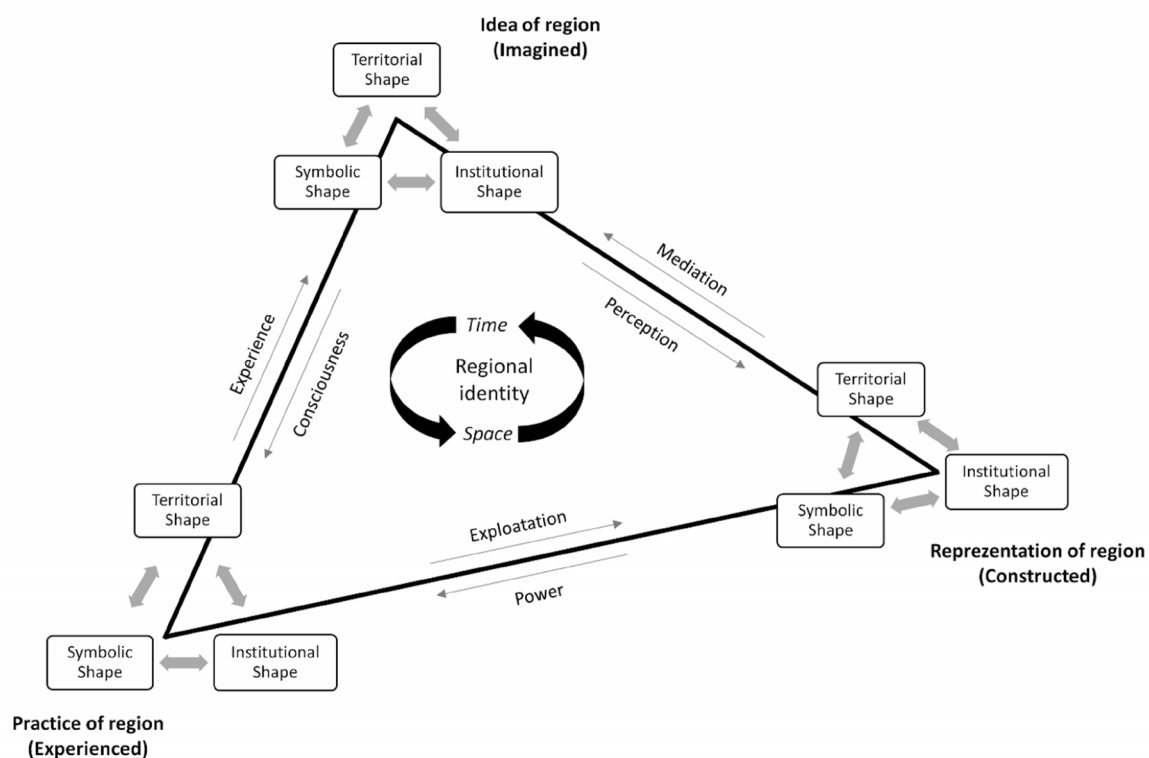
One can find the link to Lefebvre's constructivist framework of societal production of space (Lefebvre 1976; 1991; cf. Brenner & Elden 2009) which can be adapted to societal production of region. Thus, region can be approached as a product of the interaction between three distinct layers:

- 1) Practice of region – the way people interact with their surrounding environment in their everyday life. This interaction reproduces the region as a relation and lived space. The everyday practices are influenced by the existing representational regions and they also produce information which affects human perception.
- 2) (Re)presentation of region – the way a region is mediated by various groups of actors with various goals and through various media. This means that information is produced and mediated the way some would like others to perceive the region. This layer involves generating mediated images, but also various constraints that can be imposed on everyday life depending on the level of institutionalization.
- 3) Idea of region – the way people perceive a region as a spatial entity. Their perception is influenced by many aspects, both outer and inner, wherein the quality and quantity of information are very important. Such perception also has an influence on everyday activity of each person.

This interaction is reproducible in time and space as all the three layers undergo perpetual changes. All the three components are in a constant interaction and mutually influence one another during the process of reproduction. And so, region is a social construct that is reproduced through, de facto, constant teetering at the interface of these layers. Although it

can exist lacking one or even two of these layers, it becomes fully developed (institutionalized) only through the blending of all three of them. A fully developed region is more resistant to disappearance.

Furthermore, for analytical purposes it is possible to interlace this framework with the three Paasi's shapes of region: territorial, symbolic and institutional. The fourth shape, termed as "regional embeddedness", is de facto substituted by the interaction of those three layers which gives the identity to the region (see fig. 1). In some papers I designate the conducted regionalization as "geosocial". That is why it is based upon the conceptualization of societal production of region. However, the imposition of such a nomenclature deserves a much broader debate among scholars. Therefore, I have decided to leave this designation merely as a working name and I leave it out from the theoretical body of the thesis.

Fig. 1: Societal production of region

Source: author's own framework based on Lefebvre 1976; 1991; Paasi 1986

However, all the shapes and layers should be studied during the regionalization; the key aspect is how to delimit a region territorially. Any single precise demarcation of a territory cannot be expected when considering the delimitation of region based on its general image. Neither it is necessarily desirable to find just one such line. The borders of such regions can be supposed to be rather a sort of transitional zones of a fuzzy nature (Christiansen et al.

2000; Sendhardt 2013; cf. Schlögel 2009). Thus, it is obvious that a region delimited according to its general image has fuzzy borders and is changeable over time, but it also differs according to various groups of users (e.g. the generational difference in delimitation, etc.). Nonetheless, the loose, fuzzy borders should provide a kind of buffer zone for these varying opinions.

The proposed concept integrates functional, normative and perceived regionalization in a complementary way. The partial components have been widely discussed, yet their mutual relation has been at the margin of regional scholars' interest.

5. CONCLUSIONS

In accordance with the main research question and on the basis of the research results presented above, a premise can be formulated that it is possible to delimit regions spatially pursuant to the complex analysis of general idea based on people's regional consciousness, a sense of regional belonging of inhabitants and a discourse of regional images. Such kind of regionalization is very complex phenomenon. It fits within the contemporary rethinking of region as a process. Thus, regions are constructs and they are influenced by external frameworks and internal conditionality. Therefore, the time and space context is very crucial and regions need to be studied with sensitivity to local and historical specificities as the impetuses (political, economic, social, cultural, environmental etc.) forming regions and their importance differ in different time-space contexts.

There is a plentiful complex of regional conceptualization in contemporary geographical literature. Nevertheless, many of these concepts explain the process of regional formation and reproduction only to a limited extent. The proposed concept is not contradictory to them. It suggests their further scrutinizing and discussion leading especially towards complementarity of these concepts. The complex approach to region must incorporate three levels of region: "given" (practice of region), "made" (representation of region) and "perceived" (idea of region). It is possible to explore the general idea of region by way of studying these levels. The change of the society's value orientation comes along with the general changes of society. Thus, the meaning, the importance and the gist of the need of "moorage" are also changing and this change brings into question human relation to place and region (the sense of belonging). Therefore, the third, perceived dimension has been gaining both strength and importance. Moreover, regions delimited according to the general idea appear to be widely accepted by the public, and thus, they have a potential to become a unifier that builds the community, ties it together and stimulate the inhabitants' willingness to collaborate in regional development and social life. Or, at least

it represents a good trademark suitable for the regional promotion often addressed by regional actors.

As far as well-embedded identities are concerned, their general idea should be much broader and their miscellaneous manifestations are expected to be clearly identifiable. The notion of areas belonging to a particular region is generally well recognizable. The sense of belonging in the case of well-embedded regions is also very strong especially in the core areas, but also in the areas commonly designated as part of the region. In contact zones stretching along the boundaries between those regions whose residents have a strong sense of regional identity, one can observe mutually overlapping and blending identities (i.e. fuzzy borders). On the other hand, when a region is not sufficiently embedded in people's consciousness, a more narrow delimitation can be expected as the ideas on the territorial shape of region are varying among inhabitants. In such case it is also likely the spatial delimitation according to sense of belonging will be less sharp and will be mingled with other identities. The relation of different manifestation of region and its general idea are discussed more closely in Semian (n.d.).

In the light of all that has been said in this thesis, one can conclude that the region is truly an intricate concept. Thus, this thesis should be seen as a contribution to the never-ending discussion on the conceptualization of region and not as an attempt to come up with a universal answer. Such a universal conceptualization is neither desirable nor possible. Nevertheless, a better understanding of the concept of region is still more necessary and relevant especially due to the increasing pressure on the applicability of regional research (regional development, tourism management, etc.). Therefore, the discussion on region should focus more on the understanding of the process of formation and reproduction of region instead of a mere delimitation and evaluation of regions.

6. VYBRANÁ LITERATURA/ SELECTED REFERENCES

Pro ucelený seznam literatury viz disertace, s. 65–78. / For complete list of references see the thesis, pp. 65–78.

Allen, John & Cochrane, Allan (2007): Beyond the territorial fix: Regional assemblages, politics and power. *Regional Studies* 41 (9): 1161–1175.

Allen, John, Massey, Doreen & Cochrane, Allan (1998): *Rethinking the Region*. London: Routledge.

Amin, Ash (2004): Regions unbound: Towards a new politics of place. *Geografiska Annaler B, Human Geography* 86 (1): 33–44.

Antonsich, Marco (2010): Exploring the correspondence between regional forms of governance and regional identity: The case of Western Europe. *European Urban and Regional Studies* 17 (3): 261–276.

Antonsich, Marco & Holland, Edward C. (2014): Territorial attachment in the age of globalization: The case of Western Europe. *European Urban and Regional Studies* 21 (2): 206–221.

Brenner, Neil & Elden, Stuart (eds.) (2009): *State, Space, World: Selected Essays, Henri Lefebvre*. Minneapolis, London: University of Minnesota Press.

Bucher, Slavomír & Ištuková, Miroslava (2015): Self-governing regions in Slovakia: Spatial differentiation and perception of socio-cultural identity by local and regional officials. *Geografie* 120 (1): 1–25.

Christiansen, Thomas, Petit, Fabio & Tonra, Ben (2000): Fuzzy politics around fuzzy borders: The European Union's 'near abroad'. *Cooperation and Conflict* 35 (4): 389–415.

Chromý, Pavel (2003): Formování regionální identity: nezbytná součást geografických výzkumů. In: Jančák, Vít, Chromý, Pavel & Marada, Miroslav. (eds.): *Geografie na cestách poznání*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta, 163–178.

Chromý, Pavel & Janů, Helena (2003): Regional identity, activation of territorial communities and the potential of the development of peripheral regions. *AUC Geographica* 38 (1): 105–117.

Chromý, Pavel, Kučerová, Silvie & Kučera, Zdeněk (2009): Regional identity, contemporary and historical regions and the issue of relict borders: The case of Czechia. *Region and Regionalism* 9 (2): 9–19.

Chromý, Pavel, Semian, Michal & Kučera, Zdeněk (2014): Regionální vědomí a regionální identita v Česku: případová studie Českého ráje. *Geografie* 119 (3): 259–277.

Chromý, Pavel & Skála, Jan (2010): Kulturněgeografické aspekty rozvoje příhraničních periferií: analýza vybraných složek územní identity obyvatelstva Sušicka. *Geografie* 115 (2): 223–246.

Claval, Paul (2007): Regional geography: Past and present (a review of ideas, approaches and goals). *Geographica Polonica* 80 (1): 25–42.

David, Jaroslav & Semian, Michal (2015): Bohemian Manchester, Moravian Klondike and Silesian Versailles: Attributive structures of foreign place names in contemporary Czech journalism. *Slovo a slovesnost* 76 (2): 129–147.

Fialová, Dana, Chromý, Pavel, Kučera, Zdeněk, Spilková, Jana, Štych, Přemysl & Vágner, Jiří (2010): The forming of regional identity and identity of regions in Czechia – introduction to the research on the impact of second housing and tourism. *AUC Geographica* 45 (1): 49–60.

Frisvoll, Svein & Rye, Johan Fredrik (2009): Elite discourses of regional identity in a new regionalism development scheme: The case of the "Mountain Region" in Norway. *Norsk Geografisk Tidsskrift* 63 (3): 175–190.

Frolec, Václav (1985): *Etnografické regiony a subregiony v ČR*. [Mezi hudci supplement]. Brno: Blok.

- Halás, Marián (2014): Modelovanie priestorového usporiadania a dichotómie centrum-periféria. *Geografie* 119 (4): 384–405.
- Halás, Marián & Klapka, Pavel (2010): Regionalizace Česka z hlediska modelování prostorových interakcí. *Geografie* 115 (2): 144–160.
- Hampl, Martin (1966): Příspěvek k teorii regionu. *Sborník Československé společnosti zeměpisné* 71 (2): 97–114.
- Hampl, Martin (1967): *Ekonomickogeografická monografie Mladoboleslava: studie o komplexní ekonomickogeografické diferenciaci prostředí*. [Candidate thesis]. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta.
- Hampl, Martin (2005): *Geografická organizace společnosti v České republice: transformační procesy a jejich obecný kontext*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta.
- Hampl, Martin, Gardavský, Václav & Kühnl, Karel (1987): *Regionální struktura a vývoj systému osídlení ČSR*. Praha: Univerzita Karlova v Praze.
- Hampl, Martin, Ježek, Jiří & Kühnl, Karel (1978): *Sociálněgeografická regionalizace ČSR*. Praha: Výzkumný ústav sociálně ekonomických informací.
- Hampl, Martin & Marada, Miroslav (2015): Sociogeografická regionalizace Česka. *Geografie* 120 (3): 397–421.
- Harrison, John & Grove, Anna (2014): From places to flows? Planning for the new "regional world" in Germany. *European Urban and Regional Studies* 21 (1): 21–41.
- Jeřábek, Richard (1987) Ethnische und ethnographische Gruppen und Regionen in den Böhmischen Ländern. *Ethnologia slavica* 19: 122–164.
- Jonas, Andrew E. G. (2012): Region and place: Regionalism in question. *Progress in Human Geography* 36 (2): 263–272.
- Jones, Martin & Woods, Michael (2013): New localities. *Regional Studies* 47 (1): 29–42.
- Jordan, Terry G. (1978): Perceptual regions in Texas. *Geographical Review* 68 (3): 293–307.
- Kašková, Magdalena & Chromý, Pavel (2014): Regional product labelling as part of the region formation process: The case of Czechia. *AUC Geographica* 49 (2): 87–98.
- Kneafsey, Moya (2000): Tourism, place identities and social relations in the European rural periphery. *European Urban and Regional Studies* 7 (1): 35–50.
- Korčák, Jaromír (1934): Regionální členění Československa. *Statistický obzor* 15, 416–434.
- Korčák, Jaromír (1966): Vymezení oblastí maximálního zalidnění. *AUC Geographica* 1, 65–72.
- Kraft, Stanislav, Halás, Marián & Vančura, Michal (2014): The delimitation of urban hinterlands based on transport flows: A case study of regional capitals in the Czech Republic. *Moravian Geographical Reports* 22 (1): 24–32.
- Kučera, Zdeněk, Semian, Michal & Raška, Pavel (n.d.): (Re)presented image of the region: The case of local postcards. [manuscript].
- Kučerová, Silvie R., Kučera, Zdeněk, Novotná, Kateřina & Šifta, Miroslav (2015): Die Veränderung der Identität von Regionen in tschechischen Geographieschulbüchern vor und nach 1989. In: Matthes, Eva & Schütze, Sylvia (eds.): *1989' and Educational Media*. Bad Heilbrunn: Klinkhardt. [in print].
- Kuldová, Silvie (2005): Příspěvek ke kulturněgeografickému výzkumu: možnosti hodnocení kulturních aspektů pomocí statistických metod. *Geografie* 110 (4): 300–314.

- Kůsová, Tereza (2013): Volný čas a sociální kapitál: prostorová diferenciace spolkové aktivity v Česku. *Geografie* 118 (4): 372–391.
- Lefebvre, Henri (1976) [1973]: *The Survival of Capitalism: Reproduction of the Relations of Production* [La survie du capitalisme: La re-production des rapports de production, trans. by Frank Bryant]. New York: St. Martin's.
- Lefebvre, Henri (1991) [1974]: *The Production of Space*. [La production de l'espace, trans. by Donald Nicholson-Smith]. Oxford: Basil Blackwell.
- Liesch, Matthew, Dunklee, Linda M., Legg, Robert J., Feig, Anthony D. & Krause Austin J. (2015): Use of business-naming practices to delineate vernacular regions: A Michigan example. *Journal of Geography* 114 (5): 188–196.
- MacLeod, Gordon & Jones, Martin (2007): Territorial, scalar, networked, connected: In what sense a 'regional world'? *Regional Studies* 41 (9): 1177–1191.
- Meining, Donald W. (1972): American Wests, preface to a geographical interpretation. *Annals of the Association of American Geographers* 62 (2): 159–184.
- Messely, Lies, Schuermans, Nick, Dessein, Joost & Rogge, Elke (2014): No region without individual catalysts? Exploring region formation processes in Flanders (Belgium). *European Urban and Regional Studies* 21 (3): 318–330.
- Musil, Jiří & Müller, Jan (2008): Vnitřní periferie v České republice jako mechanismus sociální exkluze. *Sociologický časopis* 44 (2): 321–348.
- Navrátil, Josef, Švec, Roman, Pícha, Kamil & Doležalová, Hana (2012): The location of tourist accommodation facilities: A case study of the Šumava mts. and South Bohemia tourist regions (Czech Republic). *Moravian Geographical Reports* 20 (3): 50–63.
- Nikischer, Richard (2013): Teritoriálna identita obyvateľov Česka a Slovenska. *Geografie* 118 (3): 243–264.
- Novák, Jakub & Netrdová, Pavlína (2011): Prostorové vzorce sociálně-ekonomické diferenciace obcí v České republice. *Sociologický časopis* 74 (4): 717–744.
- Novotná, Marie, Preis, Jiří, Kopp, Jan & Bartoš, Michael (2013): Changes in migration to rural regions in the Czech Republic: Position and perspectives. *Moravian Geographical Reports* 21 (3): 37–54.
- Osoba, Petr (2008): *Regionální identita obyvatelstva v česko-polském pohraničí: příklad Broumova*. [Master thesis]. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta.
- Paasi, Anssi (1986): The institutionalization of regions: A theoretical framework for understanding the emergence of regions and the constitution of regional identity. *Fennia* 164 (1): 105–146.
- Paasi, Anssi (2010): Regions are social constructs, but 'who' or 'what' constructs them? Agency in question. *Environment and Planning A* 42 (10): 2296–2301.
- Paasi, Anssi (2013): Regional planning and the mobilization of 'regional identity': From bounded spaces to relational complexity. *Regional Studies* 47 (8): 1206–1219.
- Pred, Allan R. (1983): Structuration and place: On the becoming of sense of place and structure of feeling. *Journal of the Theory of Social Behaviour* 13 (1): 45–68.
- Pred, Allan R. (1984): Place as historically contingent process: Structuration and the time-geography of becoming places. *Annals of the Association of American Geographers* 74 (2): 279–297.
- Raagmaa, Garri (2002): Regional identity in regional development and planning. *European Planning Studies* 10 (1): 55–76.

- Reginster, Isabelle & Edwards, Geoffrey (2001): The concept and implementation of perceptual regions as hierarchical spatial units for evaluating environmental sensitivity. *URISA Journal* 13 (1): 5–16.
- Rose, Gillian (2007): *Visual Methodologies: An Introduction to the Interpretation of Visual Materials*. London: Sage.
- Sayer, Andrew (1989): The new regional geography and problems of narrative. *Environment and Planning D: Society and Space* 7 (2): 253–276.
- Sayer, Andrew (1992): *Method in Social Science: A Realist Approach*. London: Routledge.
- Schlögel, Karl (2009): *Im Raume lesen wir die Zeit. Über Zivilisationsgeschichte und Geopolitik*. Frankfurt am Main: Fischer Taschenbuch.
- Semian, Michal (2012a): Název jako symbol regionu. *Historická geografie* 38 (2): 335–352.
- Semian, Michal (2012b): Searching for the territorial shape of a region in regional consciousness: The Český ráj (Bohemian Paradise), Czech Republic. *Moravian Geographical Reports* 20 (2): 25–35.
- Semian, Michal (2015): Historical aspects and influences of the reproduction of regions in Czechia. In: Riukulehto, Sulevi (ed.): *Between Time and Space*. Newcastle upon Tyne: Cambridge Scholar Publishing, 23–43.
- Semian, Michal (n.d.): 'Geosocial regionalisation': Territorial delimitation in the light of regional identity. [manuscript].
- Semian, Michal & Chromý, Pavel (2014): Regional identity as a driver or a barrier in the process of regional development: A comparison of selected European experience. *Norsk Geografisk Tidsskrift* 68 (5): 263–270.
- Semian, Michal, Chromý, Pavel & Kučera, Zdeněk (2016): Name as a regional brand: The case of Local Action Groups in Czechia. *Journal of Language and Politics* 15 (6). [in print; accepted 2. 9. 2015].
- Sendhardt, Bastian (2013): Border types and bordering processes: A theoretical approach to the EU/Polish-Ukrainian border as a multi-dimensional phenomenon. In: Lechevalier, Arnaud & Wielgohs, Jan (eds.): *Borders and Border Regions in Europe: Changes, Challenges and Chances*. Bielefeld: Transcript, 21–43.
- Šerý, Miloslav (2014): The identification of residents with their region and the continuity of socio-historical development. *Moravian Geographical Reports* 22 (3): 53–64.
- Šerý, Miloslav & Šimáček, Petr (2012): Perception of the historical border between Moravia and Silesia by residents of the Jeseník area as a partial aspect of their regional identity. *Moravian Geographical Reports* 20 (2): 36–46.
- Šerý, Miloslav & Šimáček, Petr (2013): Vnímání hranic obyvatelstvem regionů s rozdílnou kontinuitou socio-historického vývoje jako dílčí aspekt jejich regionální identity. *Geografie* 118 (4): 392–414.
- Šifta, Miroslav & Chromý, Pavel (2014): Symboly a identita regionu: analýza vnímání přírodních symbolů oblastí s intenzivně přeměněnou krajinou v Česku. *Geografický časopis* 66 (4): 401–415.
- Simon, Carola, Huigen, Paulus & Groote, Peter (2010): Analysing regional identities in the Netherlands. *Tijdschrift voor Economische en Sociale Geografie* 101 (4): 409–421.
- Siwek, Tadeusz & Bogdová, Kamila (2007): České kulturně-historické regiony ve vědomí svých obyvatel. *Sociologický časopis* 43 (4): 1039–1053.
- Štefánková, Marie & Drbohlav, Dušan (2014): "Zlatá Praha", "zaslíbený jih" a to ostatní...? Regionální a sídelní preference obyvatelstva Česka. *Geografie* 119 (3): 218–239.

- Süssner, Josefina (2002): Culture, identity and regional development in the European Union. *Informationen zur Raumentwicklung* (4–5): 199–206.
- Thrift, Nigel (1983): On the determination of social action in space and time. *Environment and Planning D: Society and Space* 1 (1): 23–57.
- Tomandl, Miloš & Pargač, Jan (1997): Regionales und lokales Bewusstsein in Gegenwart und Vergangenheit. In: Vařeka, Josef, Holubová, Markéta & Petráňová, Lydia (eds.): *Evropský kulturní prostor – jednota v rozmanitosti*. Praha: Akademie věd ČR, 186–191.
- Tuan, Yi-Fu (1990) [1974]: *Topophilia: A Study of Environmental Perception, Attitudes, and Values*. New York: Columbia University Press.
- Tuan, Yi-Fu (2003) [1977]: *Space and Place: The Perspective of Experience*. Minneapolis: University of Minnesota.
- Vainikka, Joni T. (2015): Reflexive identity narratives and regional legacies. *Tijdschrift voor Economische en Sociale Geografie* 106 (5): 521–535.
- Vařeka, Josef (1997): Národopisné oblasti v Čechách ve světle etnokartografie. In: Vařeka, Josef, Holubová, Markéta & Petráňová, Lydia (eds.): *Evropský kulturní prostor – jednota v rozmanitosti*. Praha: Akademie věd ČR, 40–49.
- Vencálek, Jaroslav (1998): *Protisměry územní identity*. Český Těšín: Olza.
- Zelinsky, Wilbur (1980): North America's vernacular regions. *Annals of the Association of American Geographers* 70 (1): 1–16.
- Ženka, Jan & Pavlínek, Petr (2013): Český automobilový průmysl v globálních produkčních sítích: regionální souvislosti rozvoje v období 1998-2008. *Geografie* 118 (2): 116–137.
- Zimmerbauer, Kaj (2011): From image to identity: Building regions by place promotion. *European Planning Studies* 19 (2): 243–260.

THESIS CONTENTS

I PROBLEMS OF REGIONALIZATION AND (RE)PRODUCTION OF REGION 7

INTRODUCTION	9
1 THEORETICAL FRAMEWORK OF THE RESEARCH ON REGION AND REGIONAL IDENTITY	15
1.1 REGION AS A HISTORICALLY CONTINGENT PROCESS	15
1.2 REGIONAL IDENTITY AND IMAGE OF A REGION	24
1.3 SCALE IN REGIONS – REGION IN SCALES	32
2 REGION AS PRODUCED IN TERRITORIAL REPRESENTATION	35
2.1 SYMBOLIC SHAPE OF A REGION AND ITS IMPORTANCE	35
2.2 NAME AS A KEYSTONE OF A REGION	36
2.3 REGION AND REGIONAL IDENTITY IN THE CONTEXT OF REGIONAL DEVELOPMENT	38
3 DECONSTRUCTING REGIONAL IDENTITY-BASED REGIONALIZATION	43
4 METHODOLOGICAL REMARKS ON THE RESEARCH DESIGN	47
5 THESIS BRICK BY BRICK	51
THE FUTURE AGENDA AS THE CONCLUSION	61
REFERENCES	65

II COLLECTION OF SELECTED STUDIES 79

1. SEMIAN, MICHAL (2015): HISTORICAL ASPECTS AND INFLUENCES OF THE REPRODUCTION OF REGIONS IN CZECHIA. IN: RIUKULEHTO, SULEVI (ED.): *BETWEEN TIME AND SPACE*. NEWCASTLE UPON TYNE: CAMBRIDGE SCHOLAR PUBLISHING, 23–43.
2. SEMIAN, MICHAL (N.D.): 'GEOSOCIAL REGIONALISATION': TERRITORIAL DELIMITATION IN THE LIGHT OF REGIONAL IDENTITY. [MANUSCRIPT].
3. SEMIAN, MICHAL (2012B): SEARCHING FOR THE TERRITORIAL SHAPE OF A REGION IN REGIONAL CONSCIOUSNESS: THE ČESKÝ RÁJ (BOHEMIAN PARADISE), CZECH REPUBLIC. *MORAVIAN GEOGRAPHICAL REPORTS* 20 (2): 25–35.
4. SEMIAN, MICHAL (2012A): NÁZEV JAKO SYMBOL REGIONU. *HISTORICKÁ GEOGRAFIE* 38 (2): 335–352.
5. CHROMÝ, PAVEL, SEMIAN, MICHAL & KUČERA, ZDENĚK (2014): REGIONÁLNÍ VĚDOMÍ A REGIONÁLNÍ IDENTITA V ČESKU: PŘÍPADOVÁ STUDIE ČESKÉHO RÁJE. *GEOGRAFIE* 119 (3): 259–277.
6. DAVID, JAROSLAV & SEMIAN, MICHAL (2015): BOHEMIAN MANCHESTER, MORAVIAN KLONDIKE AND SILESIAN VERSAILLES: ATTRIBUTIVE STRUCTURES OF FOREIGN PLACE NAMES IN CONTEMPORARY CZECH JOURNALISM. *SLOVO A SLOVESNOST* 76 (2): 129–147.
7. SEMIAN, MICHAL, CHROMÝ, PAVEL & KUČERA, ZDENĚK (2016): NAME AS A REGIONAL BRAND: THE CASE OF LOCAL ACTION GROUPS IN CZECHIA. *JOURNAL OF LANGUAGE AND POLITICS* 15 (6). [IN PRINT].
8. SEMIAN, MICHAL & CHROMÝ, PAVEL (2014): REGIONAL IDENTITY AS A DRIVER OR A BARRIER IN THE PROCESS OF REGIONAL DEVELOPMENT: A COMPARISON OF SELECTED EUROPEAN EXPERIENCE. *NORSK GEOGRAFISK TIDSSKRIFT* 68 (5): 263–270.

MICHAL SEMIAN

BASIC INFORMATION

Name: Michal Semian (RNDr.)
Current Position: researcher, Ph.D. candidate
Institution: Charles University in Prague, Faculty of Science, Department of Social Geography and Regional Development; KUHIG – The Research Centre for Cultural and Historical Geography, Albertov 6, 12843 Prague 2, Czechia, Europe
E-mail: semian@natur.cuni.cz
Web: <http://web.natur.cuni.cz/ksgrsek/kuhig/en/>

EDUCATION

- 2010-present **Ph.D.**, Regional and Political Geography, Charles University in Prague
Thesis: Regions through time and space: Problem of regionalization
Supervisor: doc. RNDr. Pavel Chromý, Ph.D.
- 2007-2010 **Master of Science**, Regional and Political Geography, Charles University in Prague
Thesis: The Regional Identity of the Bohemian Paradise region
Supervisor: doc. RNDr. Pavel Chromý, Ph.D.
- 2004-2007 **Bachelor of Science**, Geography and Cartography, Charles University in Prague
Thesis: NATO Mission in Afghanistan: Geographical Aspects of Security Situation
Supervisor: RNDr. Jiří Tomeš, Ph.D.

TEACHING AND RESEARCH INTEREST

Cultural and Historical Geography
Regional Geography
New Regionalism & Regional Identity
Regionalization
Regional Marketing & Branding
Qualitative Methods & Semantic Approaches in Human Geography
Cognitive Mapping
Place Names

TEACHING EXPERIENCE

- 2010-present **Lecturer Assistant**, Charles University in Prague
Course Title: Historical and Cultural Geography (Autumn 2014)
tutoring
Course Title: Sociogeographical Regional Systems (Spring 2013)
tutoring exercises; providing guidance to students researching term papers;
grading term papers
Course Title: Theory of Social Geography (Autumn 2013)
providing guidance to students researching term papers; grading term papers
Course Title: Diploma Thesis Seminar (2010-present)
tutoring
Course Title: Geographical Pro-Seminarium (Autumn 2010)
grading term papers

RESEARCH EXPERIENCE

- 2013-2014 **Leading Author**, Charles University Grant Agency
Project Title: Geosocial regionalization: General questions, methodological approaches and their verification
- 2012-2014 **Member of Team**, Czech Science Foundation
Project Title: Formation of spatial identities in areas with intensively changed landscape: The case of North-Western Bohemia
- 2012-present **Member of Team**, Czech Science Foundation, Project of Excellence
Project Title: Historical Geography Research Centre
- 2009-present **Internal Member of Team**, The Research Centre for Cultural and Historical Geography at Department of Social Geography and Regional Development, Faculty of Science, Charles University in Prague

OTHER EXPERIENCE

- 2015-present **Chair of Organizing Committee**, Central European Conference of Historical Geographers, Prague 2016
- 2015-present **Member of Organizing Committee**, ESEH Summer School, Prague 2016
- 2014-present **External Member** of Working Group on Nomenclature Publication of ČÚZK
- 2014-present **Member of Organizing Committee**, New Wave⁷ & ⁸, Student and Early Career Conference, Prague 2015 and 2016
- 2014-2015 **Member of Organizing Committee**, 10th Czech-Polish-Slovak Seminarium, Litomyšl 2015

- 2013-present **Executive Editor**, Klaudyán – Internet Journal of Historical Geography and Environmental History
- 2013-2014 **Member of Organizing Committee**, 23rd Meeting of Czech Geographical Society & 16th Congress of Slovak Geographical Society Prague 2014
- 2011-2012 **Member of Organizing Team**, 15th International Conference of Historical Geographers, Prague 2012
- Member of Organizing Team for several other national and international conferences
- Chair of session at national and international conferences
- Peer-reviewer for international journals
- Tutoring and organizing of excursions
- Analyses in the evaluation of cohesion funds and for strategy planning of Local Action Groups

INTERNSHIP

- 2014 **Brock University**, St. Catharines, ON, Canada, February–August
- 2013 **University of Ljubljana**, Slovenia; April–June
- 2012 **University of Ghent**, Belgium; February–July

MEMBERSHIP

- 2014-present **Member**, Canadian Association of Geographers
- 2012-present **Member**, Czech Geographical Society
- 2012-present **Member**, Regional Studies Association

PUBLICATIONS (EXTENDED)

• Peer-reviewed

WOS

Semian, Michal; Chromý, Pavel & Kučera, Zdeněk (2016): Name as a regional brand: The case of Local Action Groups in Czechia. *Journal of Language and Politics* 15 (6). [in print].

David, Jaroslav & Semian, Michal (2015): Bohemian Manchester, Moravian Klondike and Silesian Versailles: Attributive structures of foreign place names in contemporary Czech journalism. *Slovo a slovesnost* 76 (2): 129–147.

Chromý, Pavel; Semian, Michal & Kučera, Zdeněk (2014): Regionální vědomí a regionální identita v Česku: případová studie Českého ráje. *Geografie* 119 (3): 259–277.

Semian, Michal & Chromý, Pavel (2014): Regional identity as a driver or a barrier in the process of regional development: A comparison of selected European experience. *Norsk Geografisk Tidsskrift* 68 (5): 263–270.

Semian, Michal (2012): Searching for the territorial shape of a region in regional consciousness: The Český ráj (Bohemian Paradise), Czech Republic. *Moravian Geographical Reports* 20 (2): 25–35.

RIV

Semian, Michal (2012): Český ráj. Ale který? *Geografické rozhledy* 21 (3): 26–27.

Semian, Michal (2012): Název jako symbol regionu. *Historická geografie* 38 (2): 335–352.

Book chapter

Nováček, Aleš & Semian, Michal (2015): Mikroregionální diferenciace demografického vývoje v Kraji Vysočina – dlouhodobé trendy. In: Klímová, Viktorie & Žitek, Vladimír (eds.): *18th International Colloquium on Regional Sciences, Conference Proceedings*. Brno: Masarykova univerzita, 566–572. (WoS)

Semian, Michal (2015): Historical aspects and influences of the reproduction of regions in Czechia. In: Riukulehto, Sulevi (ed.): *Between Time and Space*. Newcastle upon Tyne: Cambridge Scholars Publishing, 23–43.

• **Thesis**

Semian, Michal (2010): *Regionální identita Českého ráje*. [Master thesis]. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta.

Semian, Michal (2007): *Mise NATO v Afgánistánu: geografické aspekty bezpečnostní situace*. [Bachelor Thesis]. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta.

• **Other**

Kučera, Zdeněk; Semian, Michal & Kašková, Magdalena (2015): The 16th International Conference of Historical Geographers. *Klaudyán* 12 (2): 48–50.

Semian, Michal (2015): Po stopách historické geografie ve Větrném městě. *Informace ČGS* 34 (2): 65–68.

Semian, Michal (2015): Toponyma – kulturní dědictví a paměť míst. *Klaudyán* 12 (2): 59.

Semian, Michal (2015): Tracing historical geography in the Windy City. *Klaudyán* 12 (1): 15–17.

Semian, Michal; Fialová, Dana & Hanus, Martin (eds.) (2015): *10th Czech-Polish-Slovak Seminarium – Changing geographies: The transformation of subject and object orientation in geographical research – Abstract book*. Praha: P3K.

Semian, Michal (2012): Výroční Evropská konference Regional Studies Association v Delftu. *Informace ČGS* 31 (2): 52–53.

Semian, Michal & Fendrychová, Lenka (2012): Ph.D. zimní škola "Rural Development in Peri-Urban Areas". *Informace ČGS* 31 (2): 55–56.

• **Manuscripts**

Semian, Michal (2016): Novodobá choronyma v současném regionálním systému. In: David, Jaroslav (ed.): *Toponyma – kulturní dědictví a paměť míst*. Ostrava. [manuscript; edition plan 2016].

Kučera, Zdeněk, Semian, Michal & Raška, Pavel (n.d.) (Re)presented image of the region: The case of local postcards. [manuscript for Geografiska Annaler B].

Semian, Michal (n.d.): 'Geosocial regionalisation': Territorial delimitation in the light of regional identity. [manuscript for Regional Studies].

Chromý, Pavel; Kučera, Zdeněk, Semian, Michal; Nikischer, Richard et al. (n.d.): Formování územních identit v oblastech s intenzivně přeměněnou krajinou: případ severozápadních Čech. [working manuscript].

Semian, Michal & Nováček, Aleš (n.d.): Rearticulation of history and process of regional identity formation. [working manuscript].

Stiperski, Zoran; Semian, Michal; Kučera, Zdeněk et al. (n.d.): Political discussions and conflicts about street names, squares and parks in the Middle European cities from 1989 until today. [manuscript regarding Prague urbanonyms part for international interdisciplinary collaborative paper].

Semian, Michal (2016): David, J. & Mácha, P.: Názvy míst. *Klaudyán* 13 (1). [book review manuscript].

CONFERENCES

• International

Semian, Michal & David, Jaroslav (2015): Attributive structures of exonyms and their position in Czech landscape. *16th International Conference of Historical Geographers*, London, July 5–10, 2015.

Nováček, Aleš & Semian, Michal (2015): Mikroregionální diferenciace demografického vývoje v Kraji Vysočina. *18th International Colloquium on Regional Sciences*, Hustopeče, June 17–19, 2015.

Semian, Michal & Šifta, Miroslav (2015): The symbolical shape of North-West Bohemia: Names and logos of regional institutions. *10th Czech-Polish-Slovak Seminarium – Changing Geographies: The Transformation of Subject and Object Orientation in Geographical Research*, Litomyšl, June 1–3, 2015.

Semian, Michal (2015): Rearticulation of history and process of regional identity formation. *AAG Annual Meeting*, Chicago, IL, April 21–25, 2015.

Semian, Michal & Chromý, Pavel (2014): Branding new regions: Case of Local Action Groups in Czechia. [poster]. *Symposium "10 Years of EU Eastern Enlargement: The Geographical Balance of a Courageous Step"*, Wien, December 3–4, 2014.

Semian, Michal (2014): Regional identity: The bridge for strategy planning over administrative borders? *RSA: Early Career Conference*, Sheffield, October 30–31, 2014.

Kučera, Zdeněk; Semian, Michal & Raška, Pavel (2014): Zprostředkovaný obraz regionu: příklad pohlednic ze severozápadních Čech. *1. slovensko-česká historickogeografická konferencia: Krajina písmom a obrazom*, Nitra, October 30, 2014.

David, Jaroslav & Semian, Michal (2014): Exonyma jako prostředek propagace lokality a regionu. *Geografie v srdci Evropy, 23. sjezd ČGS a 16. kongres SGS*, Praha, August 25–28, 2014.

Kučera, Zdeněk; Semian, Michal & Raška, Pavel (2014): Zprostředkovaný obraz regionu: příklad pohlednic ze severozápadních Čech. *Geografie v srdci Evropy, 23. sjezd ČGS a 16. kongres SGS*, Praha, August 25–28, 2014.

Semian, Michal; Kučera, Zdeněk & Raška, Pavel (2014): Mediated regional images: The case of local postcards in NW Bohemia (Czechia). *Borders without Boundaries: CAG Annual Meeting*, St. Catharines, ON, May 26–30, 2014.

Semian, Michal (2013): The role of nature and landscape features in the process of regional identity formation. *Warsaw Regional Forum, Territorial Capital: Concepts, Indicators & Policy*, Warsaw, October, 8–12, 2013.

Semian, Michal (2013): The reproduction of regions in the light of historical events. *9th Polish, Czech and Slovak Geographical Seminar, Accessibility and Participation as Fields of Geographical Research*, Sulejóów, October 2–4, 2013.

Semian, Michal (2013): Changing regions: Regional discourse of specific regions in Czechia. *EUROGEO Conference 2013: Geography: Linking Tradition and Future*, Brugge, May 8–11, 2013.

Semian, Michal (2013): Changing regions: Historical aspects and influences of the evolution of regions. *RSA Annual European Conference, Shape and be Shaped: The Future Dynamics of Regional Development*, Tampere, May 5–8, 2013.

Semian, Michal & Chromý, Pavel (2012): The barrier of administrative borders to cooperation in inner peripheral areas, North-Western Bohemia. *The Periphery and its Host Economy (PEMABO 2012)*, Ísafjörður, September 2–6, 2012.

Chromý, Pavel et al. (2012): Regions as a heritage: Different landscapes - different identities. [poster]. *15th International Conference of Historical Geographers*, Praha, August 6–10, 2012

Semian, Michal (2012): Regional identity: Driver or barrier in regional development. *RSA Annual European Conference*, Delft, May 13–16, 2012.

- **Guest speaker presentations**

Semian, Michal (2015): Novodobá choronyma v současném regionálním systému. *1. Ostravské onomastické setkání: Toponyma – kulturní dědictví a paměť míst*, Ostrava, October 6, 2015.

Kučera, Zdeněk; Kašková, Magdalena & Semian, Michal (2014): Význam místa. *Workshop k výstavě Vltavské ostrovy v Praze*, Praha, November 27, 2014.

Kučera, Zdeněk; Semian, Michal & Raška, Pavel (2014): Zprostředkovaný obraz regionu: příklad pohlednic z oblasti severozápadních Čech. *Historické krajiny obrazem a písmem – 10. Historicko-geografická konference*, Praha, January 29, 2014.

Semian, Michal (2013): Regionální identita Českého ráje. *Český ráj to na pohled*, Rovensko pod Troskami, November 21, 2013.

Kučera, Zdeněk; Kučerová, Silvie R.; Semian, Michal; Raška, Pavel & Šifta, M. (2013): Obraz severu Čech, zprostředkovaný i vnímaný. *Týden geografie*, Ústí nad Labem, November 18–21, 2013.

Semian, Michal (2012): Význam regionální identity v regionálním marketingu. *Značka regionu: identita, strategie, komunikace*, Jindřichův Hradec, November 15, 2012.

Chromý, Pavel; Šerý, Miloslav & Semian, Michal (2012): „Subjektivní“ (percepční) přístupy studia regionů. *II. geografické diskusní fórum*, Mikulov, October 17, 2012.

- **Other presentations and posters at domestic conferences**

REFERENCES

- **Prof. Pavel Chromý**, Thesis Supervisor
Department of Social Geography and Regional Development, Charles University in Prague
chromy@natur.cuni.cz
- **Prof. Phillip Gordon Mackintosh**, former Chair of Department
Department of Geography, Brock University, St. Catharines
pmackintosh@brocku.ca
- **Prof. Jane Carruthers**, Professor Emeritus
Department of History, University of South Africa
j.carruthers@mweb.co.za
- **Prof. Jaroslav David**, Chair of Department
Department of Czech Language, University of Ostrava
jaroslav.david@osu.cz
- **Prof. Veerle Van Eetvelde**, Chair of Landscape Research Unit
Department of Geography, University of Ghent
veerle.vaneetvelde@ugent.be